

ΝΕΩΤΑΤΗ ΕΡΩΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ

521
;

Πάρις - Αθήνα
1951

ΝΕΩΤΑΤΗ ΕΡΩΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ

16 ΔΕΠ 1953

~~ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ~~ ΕΡΩΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΤΡΩΝ

ΝΕΩΤΑΤΗ ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΗ

Με ποικιλίαν έρωτικῶν έξομολογήσεων.
Προτάσεων γάμου. - Αίσθηματικῆς άλλη-
λογραφίας κλπ.

Η ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΜΕ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Τι συμβολίζει τὸ καθένα.

ΑΘΗΝΑΙ ΕΚΔΟΣΙΣ: ΠΑΤΡΑΙ
 ΧΑΡ. ΚΑΓΙΑΦΑ
 1951

ΝΕΩΤΑΤΗ ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ

Έρωτική εξομολόγησης σε μιὰ γειτονοπούλα

Δ)νις Έλενη,

Φαντάζομαι πώς δέν θά σ'ας βρῆ ἀπροετοίμαστη τὸ γράμμα μου αὐτό, γιατί ἀσφαλῶς ἀπὸ πολὺν καιρὸ θά ἔχετε διαβάσει στὸ βλέμμα μου τὰ αἰσθήματα ἀγάπης ποὺ νοιώθω γιὰ σ'ας. Δέν ξέρω ἂν ἀπατώμαι, ἀλλὰ νομίζω πὼς καὶ σεῖς δέν με βλέπετε με ἀντιπάθεια.

Πάει πολὺς καιρὸς ἀγαπημένη μου, ποὺ αἰσθάνομαι ἕναν ἔρωτα ἀκατανίκητο γιὰ σ'ας. Ἡ σκέψις μου εἶνε σέ σ'ας. Τίποτε ἄλλο δέν με συγκινεῖ.

Ἐ Πόσες νύχτες ἔμεινα ἄγρυπνος καταστρώνοντας σχέδια νὰ σοῦ μιλήσω καὶ πόσες φορές πήρα τὴν ἀπόφαση. Σήμερα, ἔλεγα, θά τὴν σταματήσω στὸ δρόμο καὶ θά τῆς ἐκδηλώσω τὸν ἔρωτά μου. Μὰ τοῦ κάκου. Μόλις πλησίαζα κοντὰ σ'ας ἔνοιωθα ἕνα δυνατὸ καρδιοχτύπι, ἔχανα τὸ θάρρος μου καὶ τὸν εἰρμὸ τῶν σκέψεών μου. Τάχανα πραγματικά.

Μὰ ἡ φλόγα τῆς ἀγάπης ποὺ θερμαίνει τὰ στήθη μου γιὰ σ'ας, κάθε μέρα καὶ πιδὸ πολὺ μοῦ δίνει τὸ θάρρος νὰ σ'ας ἀπευθύνω τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν με τὴν ἐλπίδα ὅτι θά ἀνταποκριθῆτε στὸ ἄδολο καὶ εὐγενὲς αἶσθημά μου καὶ δέν θά με ἀφίσετε νὰ τυρανιέμαι.

Μὲ ἀγωνία περιμένω πραγματοποιήσι τῶν ὀνείρων μου.

Ὁ λάτρης σου
Γιῶργος

Ἐπάντησις «ναί»

Ἄγαπημένε μου Γιωργό,

Πῆρα τὸ γράμμα σου πού ἀπὸ καιρὸ μὲ λαχτάρᾳ περιμένα. Εἶχα νοιώσει ἀπὸ πολλοῦ τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα πού ἔτρεφες γιὰ μένα κι' αὐτὸ μὲ κολάκευε πολὺ. Οἱ γλυκεῖες ματιές σου μοῦ εἶχαν μιλήσει βαθεῖα στὴν ψυχή. Τὸ ἀγαπημένο σου γράμμα τὸ διάβασα κι' ἀκόμη τὸ διαβάζω ἀχόρταγα. Τὰ λόγια του τὰ ἔμαθα ἀπ' ἔξω.

Μόλις τὸ πιάνω στὰ χέρια μου ἢ καρδιά μου κοντεύει νὰ σπάσῃ ἀπὸ τὴν συγκίνησι. Νοιώθω πὼς σ' ἔχω κοντά μου.

Γιωργάκι μου,

Εἶμαι πολὺ εὐτυχισμένη καὶ τὴν εὐτυχία μου αὐτὴ δὲν μποροῦσα νὰ τὴν κρύψω ἀπὸ τὴ μαμά μου πού κι' αὐτὴ σ' ἔχει ἐκτιμήσει πολὺ.

Γιωργό-μου, νοιώθω πὼς πραγματοποιοῦνται τὰ ὄνειρά μου κι' ἀναμένω μὲ ἀγωνία τὴν ὥρα τῆς συναντήσεώς μας. Τὴν ὥρα πού θὰ μιλήσουν πιὸ καλὰ οἱ καρδιές μας.

Μὲ ἄπειρη ἀγάπη

Ἡ Ἑλένη σου

Ἐπάντησις «ἔχι»

Κύριε Γιωργό,

Μοῦ ἔκανε κατάπληξι τὸ γράμμα σας. Ἐγώ, τ' ὁμολογῶ, δὲν εἶχα ἀντιληφθῆ τίποτε. Σὲ ἐκτιμοῦσα καὶ σ' ἐκτιμῶ σὰν ἓνα καλὸ γείτονα καὶ οἰκογενειακὸ φίλο καὶ τίποτε ἄλλο.

Λυποῦμαι πού αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸ μου ἀδύνατο νὰ νοιώσῃ γιὰ σὰς ἄλλο αἶσθημα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀπλὴ φιλία καὶ ἐκτίμησι. Γι' αὐτὸ σὰς ἐπιστρέφω τὸ γράμμα

σας, χωρίς αυτό να σημαίνει πως θέλω να διακόψω τις παλιές μας φιλικές σχέσεις.

"Αν πάλι, δέν μπορείτε να κυριαρχήσετε στον έαυτό σας, τότε κατ' ανάγκη θα σβήση ή παλιά μας φιλία.

Λυπούμαι πολύ γι' αυτό μά δέν μπορώ να κάνω άλλοιώς.

Μέ φιλικά αισθήματα
Έ λ έ ν η

Άπάντησις «ναι και όχι»

Άγαπητέ Γιώργο

Δέν στο κρύβω, τό γράμμα σου μου ήταν άναπάντεχο. Δέν μου είχε περάσει άπ' τό μυαλό μου ποτέ κάτι τέτοιο. Σ' εύχαριστώ έν πάση περιπτώσει για τά τόσο εύγενικά και κολακευτικά λόγια σου για μένα, άν και μου φαίνεται πως τά παραλές.

Εύτυχώς γνωριζόμαστε πολύν καιρό. Ξέρουμε καλά ό ένας τόν άλλο. Τά χρόνια δέν μας πήραν. Μέ τόν καιρό πιθανόν να νοιώσω κι' έγώ τά ίδια αισθήματα. "Ας άφίσουμε τά πράγματα να έξελιχθούν μόνα τους, νάρθουν αύθόρμητα, άβιαστα.

Μέ φιλικά αισθήματα
Έ λ έ ν η

"Άλλο γράμμα έρωτευμένου νέου

Άγαπημένη μου Μαίρη,

Οί πιό πολλοί μου φίλοι μου βρίσκουν κάποιο ψεγάδι, ότι είμαι έγωϊστής κι' ίσως νάναι κι' άλήθεια. Γιατι από καιρό παλεύω να κατανικήσω τό φλογερό αίσθημα

της αγάπης που νοιώθω για σ'α. Μά μάταια. Κάθε μέρα που περνάει θεριεύει.

• Άγαπημένη μου Μαίρη, χωρίς ἴχνος ὑπερβολῆς, μ' ἔχεις ξετρελλάνει. Ἡ σκέψη μου πάντα γυρίζει σ' ἐσένα. Ἐχεις γιομίσει τὴν ψυχὴ μου.

Μήπως εἶμαι ἄρρωστος ; Μήπως εἶμαι πολὺ ρωμαντικός ; Δὲν τὸ ξέρω. Ἐνὰ μόνο ξέρω, πὼς ὑποφέρω γιὰ σένα, πὼς σ' ἀγαπῶ ὅσο τίποτε ἄλλο στὸν κόσμον.

Μαίρη μου, μὴ μὲ κρατᾶς σ' ἀγωνία. Τὸ «ναί» σου θὰ μοῦ γιομίση τὴ ζωὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία. Τὸ «ἔχι» σου— ἄς μὴ τὸ σκεφθῶ—θὰ μὲ μαράνη, θὰ μοῦ σβῆση ἓνα ὦρατο ὄνειρο.

Μὲ λατρεῖα
Μάριος

Ἀπάντησις «ναί»

Ἀγαπητὲ Μάριε,

Ἐτὸ γράμμα σου μ' ἔκανε πολὺ εὐτυχισμένη. Τὰ ἴδια, κι' ἴσως πιὸ δυνατὰ αἰσθήματα νοιώθω κι' ἐγὼ γιὰ σένα, Ἀγάπη μου. Ὁ ἴδιος ἐρωτικός παλμὸς χτυπάει καὶ στὴν καρδιά μου γιὰ σένα. Σ' ἀγαπῶ πιὸ πολὺ ἀπ' ὅτι μ' ἀγαπᾶς.

Μὲ τὴ γυναικεῖα μου διαίσθησις εἶχα καταλάβει πὼς σ' εἶχα συγκινήσει καὶ μὲ ἀγωνία περιμένα τὴν εὐλογημένη ὥρα που θὰ μοῦ φανέρωνες τὸν ἔρωτά σου.

Τώρα πιά τ' ὄνειρό μου ἀρχίζει νὰ γίνεται πραγματικότης. Σὲ περιμένω ἀνυπόμονα ἐκλεκτέ... ἐγωῖστί μου, στὸ σπῆτι τῆς φίλης μου Νίκης.

Δικὴ σου
Μαίρη

Ἀπάντησις «ὄχι»

Φίλε Μάριε,

Τὸ γράμμα σας δὲν τὸ περίμενα ποτέ. Σκέφθηκα δὲ πολὺ ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ σᾶς ἀπαντήσω. Ἀποφάσισα ὅμως νὰ σᾶς γράψω ἀφ' ἑνὸς γιὰ νὰ μὴ σᾶς δημιουργηθοῦν αὐταπάτες καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη γιατί φοβᾶμαι μήπως τὴ σιωπῇ μου τὴν ἐξηγήσετε γιὰ συγκατάθεση.

Ἐνόμιζα πὼς θὰ γνωρίζατε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ πολλοῦ καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσι τῶν γονέων μου, συνδέομαι μὲ ἕναν κύριον, μὲ τὸν ὁποῖον τελῶ ἐπίσημως τοὺς ἀρραβῶνας μου κατ' αὐτάς.

Δέν σοῦ κρατῶ ὅμως κακία γιὰ τὸ τόλμημα ποῦ ἔκανες καὶ σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰ τόσο κολακευτικὰ λόγια ποῦ μοῦ ἔγραφες, οὔτε καὶ ἐπιθυμῶ νὰ χαλάσουμε τὴν παλιά οἰκογενειακὴ μας φιλία μὲ τὴν ἐξήγησιν, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ φιλία μας θὰ παραμείνη στὰ παλαιὰ της πλαίσια.

Μὲ ἐκτίμησιν
Μαίρη

Γράμμα σ' ἄλλη γειτονοπεῦλα

Μικροῦλα μου Μαρτίτσα,

Φαντάζομαι πὼς τὸ γράμμα μου αὐτὸ δὲν θὰ σὲ ἐκπλήξη καθόλου, γιατί θὰ τὸ περίμενες ἀπὸ καιρό. Γιατί θὰ ἔχης καταλάβει ἀπὸ χίλια δυὸ πράγματα, αὐτὸ ποῦ ἀποφασίζω σήμερα: Τὸ ὅτι δηλαδή, ἀπὸ καιρό, σ' ἔχω ἀγαπήσει μ' ἕναν ἔρωτα φλογερὸ καὶ εἰλικρινῆ, ποῦ δὲν μ' ἀφήνει νὰ ἡσυχάσω οὔτε στιγμή, ἂν δὲν στὸν ἐκμυστηρευτῶ καὶ δὲν μάθω πὼς δὲν σ' ἀφίνει ἀδιάφορη καὶ σένα τὴν ἴδια.

Σ' αγαπῶ, μικροῦλα μου Μαρίτσα, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού σ' ἐγνώρισα, σ' αγαπῶ ὅπως δὲν ἀγάπησα ποτὲ στὴ ζωὴ μου. Σοῦ τῶχουν πεῖ κιόλας τὰ μάτια μου, ἡ στάση μου ἀπέναντί σου, τὸ κάθε τι. Στὸ λένε τώρα καὶ τὰ χεῖλη μου, ἀπλᾶ καὶ εἰλικρινᾶ καὶ ἐλπίζω πὼς αὐτὸ θὰ σὲ γεμίση χαρὰ καὶ εὐτυχία.

Στείλε μου λοιπὸν ἓνα μήνυμα ποῦ καὶ πότε νὰ σὲ ἰδῶ τὸ συντομώτερο, γιὰ ν' ἀφήσουμε τὶς καρδιές μας ἐλεύθερες ν' ἀνταλλάξουνε τὰ πρῶτα τους μυστικά.

Περιμένοντας μὲ λαχτάρια, μένω δικός σου μ' ἀγάπη
 Τάκης

Ἀπάντησις «ναί»

Καλέ μου Τάκη,

Ναί, ἀλήθεια, περίμενα ἀπὸ καιρὸ πὼς θὰ μοῦ ἔγραφες ἓνα τέτοιο γράμμα, γιατί κι' ἐγὼ εἶχα καταλάβει αὐτὸ πού ἀποφάσισες ἐπὶ τέλους σήμερα νὰ μοῦ ἐκμυστηρευτῆς καὶ πού μὲ γέμισε ἀπὸ χαρὰ καὶ εὐτυχία, γιατί κι' ἐγὼ σ' αγαπῶ μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς παρθενικῆς μου καρδιάς κι' ἔχω πλέξει χίλια γλυκὰ ὄνειρα γιὰ μιὰ ζωὴν εὐτυχισμένη μαζί σου.

Κι' ἐγὼ, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού σὲ γνώρισα, ἔνοιωσα τὴν καρδιά μου νὰ φλογίζεται ἀπὸ ἔρωτα γιὰ σέναν, πού εἶσαι ὁ μοναδικός, τὸ μαγεμμένο βασιλόπουλο πού περιμένει μὲ λαχτάρια κάθε κοπέλλα, γιὰ νὰ τῆς φέρῃ τὴν εὐτυχία. Κι' ὁ ἔρωτάς αὐτός, πού γεμίζει τὴ ζωὴ μου, καὶ κάνει τὴν καρδιά μου νὰ σκιρτᾷ γλυκὰ στὴ θύμησή σου, εἶναι τὸ ἴδιο φλογερὸς καὶ εἰλικρινής, ὅσο καὶ ὁ δικός σου.

Γράψε μου, λοιπὸν, ποῦ καὶ πότε θέλεις νὰ ἰδωθοῦμε γιὰ νὰ στεριώσουμε μαζί τὸ παλατάκι τῆς ἀγάπης μας.

Μὲ τὴ γλυκειὰ προσδοκία τῆς ἀπάντησής σου.

Μένω δική σου Μαρίτσα Ν.

Γράμμα σέ μίαν άγνωστη έξ όψεως μόνον

Άξιολάτρευτη Δεσποινίς,

Τό γράμμα μου αυτό άσφαλώς θά σάς έκπλήξη, γιατί είμαι ένας άγνωστος σέ σάς, όπως και σεις σέ μένα. Σας ξέρω μόνον έξ όψεως, βλέποντάς σας νά περνάτε πολλές φορές από τό δρόμο, όπου έργάζομαι.

Και μου έκάματε, από την πρώτη στιγμή πού σάς είδα, τόσην έντύπωση, ώστε σάς παρηκολούθησα, αρκετές φορές, μέ έπιφύλαξη όμως, για νά μή μέ άντιληφθήτε. Έτσι, τό παρουσιαστικό σας, ή συμπεριφορά σας, ή στάση σας, όλα σας γενικά μ' έκαναν νά καταλάβω ότι είσθε μιá κοπέλλα έξαιρετική, μέ προτερήματα και χάρες τέτοιες, πού δείχνουν πώς και ή ψυχή σας είναι τόσον ώραία, όσο και ή μορφή σας.

 Αυτό μέ έκανε νά πάρω τό θάρρος και νά σάς γράψω σήμερα. Θάθελα όμως νά ήμουν ένας ποιητής, για νά σάς έκφράσω μέ λόγια όμορφα, ανάλογα των αισθημάτων μου, τό μεγάλο και φλογερόν έρωτα πού νοιώθω για σάς. "Όσο όμως κοινά κι' άν είναι τά λόγια μου, θέλω νά πιστέψης πώς είναι είλικρινά, βγαλμένα κατ' ευθείαν από την καρδιά μου, πού φλέγεται όλόκληρη από τό πάθος για σένα και λαχταρά ν' άκούση τους χτύπους και της δικής σου καρδιάς νά τραγουδούν στον ίδιο ρυθμό μαζί της τό γλυκό τραγούδι της αγάπης....

Πιστεψέ με, δεσποινίς, πώς ή παρουσία σας έχει έρθει νά δώση ένα καινούργιο φώς στη ζωή μου, ένα άλλο νόημα, ένα νέο σκοπό. Είναι ή πρώτη φορά πού νοιώθω παρόμοια συναισθήματα και γι' αυτό δέν βρίσκω τά κατάλληλα λόγια για νά σάς έκφράσω ό,τι νοιώθω. Και μόνο μέ τή σκέψη σας νοιώθω νά μέ πλημμυρίζη ή εύτυχία κι' όνειροπολώντας μιá ζωήν άνέφελη μαζί σας αίσθάνομαι τίς γλυκειές ανατριχίλες της προσδοκίας νά μέ κεντούνε για νά έπιχειρήσω τά πάντα για νά σάς πείσω για την είλικρίνεια του έρωτά μου.

Σας παρακαλώ νά μου έπιτρέψετε νά σάς έκφράσω

καί προφορικά τή λατρεία μου γιά σᾶς καί περιμένοντας
 μέ λαχτάρια καί άγωνία μίαν άπάντησή σας

Μένω πάντα σκλάβος τής αγάπης σας

Κώστας

Γράμμα σέ άλλην άγνωστη

Δεσποινίς μου,

Αυτό πού κάνω εΐναι λίγο τολμηρό καί πολύ φοβου-
 με μήπως μέ οδηγήση σέ παρεξήγηση έκ μέρους σας.
 Άλλά δέν μπορώ νά κάνω διαφορετικά. Ό,τι κάνω
 εΐναι άνώτερο άπό τή δύναμή μου καί άπό κάθε λογική.
 Άπό τή στιγμή πού σᾶς εΐδα στό δρόμο, κατάλαβα κάτι
 άνώτερο καί καινούργιο μέσα μου. Σά νά γκρεμίστηκαν
 ένας κόσμος καί νά όρθώθηκεν ένας άλλος ώραιότερος
 καί άνώτερος. Άπό τότε έπαψα νά εΐμαι ξέγνοιαστος
 καί άδιάφορος.

Τό έλεύθερο πουλί πιάστηκε στην παγίδα. Ή μορφή
 σας έγέμισε τήν ύπαρξή μου μ' ένα καινούργιο φώς. Άπό
 τήν ώρα πού τό γλυκό σας προσωπάκι έλαμψε μπρός στά
 μάτια μου, δέν συλλογίζομαι τίποτ' άλλο, παρά μόνον
 έσᾶς. Δέν ζω, παρά νά σᾶς σκέπτομαι.

Ίσως νά γελάσετε μέ όλ' αυτά καί νά πήτε. Ύπερ-
 βολές, λόγια συνηθισμένα, πού γράφονται στό χαρτί. Ό-
 μως, δέν εΐναι έτσι, δεσποινίς μου. Ό,τι σᾶς γράφω, εΐ-
 ναι αυτό πού νοιώθω πραγματικά. Δέν γεμίζω τó γράμ-
 μα μου μέ φράσεις άδειες, χωρίς σημασία. Ή καρδιά μου
 δίνει στον πόνο μου φτερά. Γιατί εΐναι γλυκός ό πόνος
 τής αγάπης.

Ναί, δεσποινίς μου, τολμώ νά σᾶς πώ πώς σᾶς αγά-
 ψησα άπό τήν πρώτη στιγμή πού σᾶς εΐδα. Αΐσθημα

άπρόοπτο, κεραυνοβόλο, όπως και να τὸ πήτε, ἕνα δμως εἶναι τὸ γεγονός: "Ὅτι ἐσεῖς, καὶ μόνον ἐσεῖς μοῦ γεμίζετε τὴ ζωὴ μου. Πιστέψετε τὸ, δεσποινίς. Αὐτὸ ποῦ σὰς ἐξομολογοῦμαι δὲν εἶναι κάτι ποῦ μπορεῖ νὰ χαρακτηριστηθῆ σὰν ἕνα αἶσθημα ἐπιπόλαιο κι' ἀδικαιολόγητο. Σὰς ἀγάπησα βαθειὰ καὶ εἰλικρινά, μ' ὅλη μου τὴν ψυχὴ, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποῦ σὰς ἀντίκρυσα.

Καὶ τώρα, ὕστερα ἀπὸ τὸ πρῶτο μου τόλμημα νὰ σὰς γράψω, σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ κάνω καὶ δεύτερο. Σὰς ἰκετεύω νὰ θελήσετε νὰ μοῦ γράψετε δυὸ λόγια, ὅ,τιδήποτε. Φτάνει μόνον νὰ μοῦ γράψετε. Θὰ μὲ κάνατε τὸν πιὸ εὐτυχισμένο ἄνθρωπο τοῦ κόσμου ἂν μοῦ ὀρίζατε ἕνα ραντεβού.

Θᾶχω τόσα πολλὰ νὰ σὰς πῶ...

Δικός σας γιὰ πάντα
Περικλῆς Λ.

Ἄπάντηση «ναί»

Κύριε Περικλῆ,

"Ἐλαβα τὸ γράμμα σας καὶ ὁμολογῶ πὼς ἐδίστασα πολὺ, ἂν θᾶπρεπε νὰ σὰς ἀπαντήσω. Ἡ εὐγενικὴ δμως διατύπωση τοῦ γράμματός σας καὶ ἡ εἰλικρινειὰ σας, ποῦ διαφαίνεται πὼς πηγάζει ἀπὸ τὰ πραγματικά σας αἰσθήματα, ἐκυριάρχησαν τελικὰ στὶς ἀμφιβολίες μου καὶ ἀποφάσισα νὰ σὰς ἀπαντήσω.

Λοιπόν, θὰ σὰς περιμένω αὔριο τὸ βράδυ στὶς ἑξῆς στὴν εἴσοδο τοῦ Ζαπτείου.

Μὲ ἐκτίμηση
Νίκη

Γράμμα σε μιάν άγνωστη που είδαμε στο δρόμο

Δεσποινίς,

Έλπίζω, πώς θα έχετε την καλωσύνη να συγχωρήσετε τη μεγάλη τόλμη που παίρνω να σάς στείλω τουτό τὸ γράμμα, ένῶ σάς είμαι ένας έντελῶς άγνωστος.

Μιά μέρα, τώρα τελευταία, συναντήθηκαν στο δρόμο τὰ βλέμματά μας τυχαίως κι' άμέσως έννοιωσα για πρώτη φορά τὸ παράξενο συναίσθημα να σάς παρακολουθήσω για να έπιζητήσω τη γνωριμία σας. Έτσι έμαθα τη διεύθυνσή σας και τ' όνομά σας και παίρνω τὸ θάρρος να σάς γράψω σήμερα, για να σάς έκφράσω εκείνα που δέν μπορώ να σάς πῶ προφορικά.

Πρώτα όμως θέλω να σάς παρακαλέσω και πάλι άξιολάτρευτη δεσποινίς, να μην παραξηγήσετε τὸ γράμμα μου αυτό, χαρακτηρίζοντας έπιτόλαιο ή θρασύ τὸ τόλμημά μου. Γιατί σάς διαβεβαιώνω με τόν κατηγορηματικότερο τρόπο, πώς δέν είμαι άπό τούς έλαφρούς εκείνους τύπους, που έχουν σαν σκοπό της ζωής τους να κάνουν κάθε μέρα παρόμοια τέτοια διαβήματα.

Πιστέψετε, πράγμα που θα τὸ παραδεχτήτε έντελῶς όταν με γνωρίσετε καλλίτερα, πώς εκείνο που με κάνει να σάς γράψω είναι ότι ένας έρωτας πραγματικός γεννήθηκε μέσ' στην ψυχή μου άπό τη στιγμή που σάς πρωτοαντίκρυσα στο δρόμο, ένας έρωτας φλογερός και κεραυνοβόλος, που με άναγκάζει να προβῶ σήμερα στο διάβημά μου αυτό.

Σ' όλη μου τη ζωή όνειροπολούσα να συναντήσω μια κοπέλλα σαν κι' έσας. Η κορμοστασιά σας, τὸ βάδισμά σας, τὸ βλέμμα σας, με τη σταθερή και γλυκειά του έκφραση, όλες σας οί κινήσεις γενικά άντιπροσωπεύουν και ένσαρκώνουν τη γυναίκα τῶν όνείρων μου.

Και ή γυναίκα αυτή, που νόμιζα ὡς τώρα πώς μόνο μέσ' στη φαντασία μου έζούσε, να που διαπιστώνω σήμερα πώς ύπάρχει, ζή, βρίσκεται κοντά μου, είσαστε σεις, ή μοναδική μέσα στίς μοναδικές.

Ἄξιολάτρευτη δεσποινίς, περισσότερα δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ πρὸς τὸ παρόν, παρὰ μόνο θέλω νὰ σᾶς παρακαλέσω καὶ πάλι νὰ μὲ συγχωρήσετε καὶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μένω πάντα ὁ ταπεινὸς λάτρης σας. Μὲ ἀγωνία περιμένω ἀπάντησίν σας.

Δικός σου
Γιῶργος

Ἀπάντηση «ὄχι»

Κύριε,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σας καὶ ἀπορῶ πῶς τολμήσατε νὰ μοῦ ἀπευθύνετε μίαν ἐπιστολὴ μὲ τέτοιο περιεχόμενο.

Οὔτε σᾶς ξέρω, οὔτε μὲ ξέρετε καὶ ἐπομένως δὲν εἶχατε κανένα δικαίωμα, οὔτε ἐγὼ σᾶς ἔδωσα τὸ θάρρος νὰ ἐκφραστήτε μὲ τέτοιον τρόπο.

Σᾶς ἀπαντῶ ἀπὸ στοιχειώδη κοινωνικὴν ὑποχρέωση καὶ σᾶς παρακαλῶ ὅπως στὸ μέλλον νὰ μὴ μὲ ξαναενοχλήσετε, γιατί πρέπει νὰ ξέρετε πῶς δὲν ἔχω καμμιά διάθεση γιὰ αἰσθηματικὲς περιπέτειες.

Μὲ τιμὴ
Νίκη Δ.

**Γράμμα σὲ μιὰ πού ἀπὸ καιρὸ ἀγαποῦμε
καὶ δὲν ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ τῆς τὸ πούμε.**

Δεσποινίς Βαγγελίτσα,

Δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἔχης καταλάβει ἀπὸ πολὺν καιρὸ τώρα, πόσο μ' ἔχει μαγέψει ἡ ἀσύγκριτη ὠμορφιά σου. Ἡ ὑπέροχη καλλονή σου, ἡ τόσο ἐξαιρετικὴ, πού

σέ κάνει νά ξεχωρίζης ανάμεσα σ' ὄλες σου τίς γνωστές καί φίλες, μ' ἔχει κάμει σκλάβο της παντοτεινό, πού δέν ἔχει ἄλλη ἐπιθυμία, ἀπό τὸ νά εἶναι θαυμαστής τῶν ὤραιων σου ματιῶν.

Δέν εἶναι ὅμως μόνον ἡ ὠμορφιά σου. Δέν εἶναι μονάχα τὰ ὑπέροχα αὐτὰ κάλλη, μὲ τὰ ὁποῖα τόσο πλούσια σ' ἔχει προικίσει ἡ Φύσις. Ἀνάλογα μὲ τῆς μορφῆς σου θά εἶναι καί τὰ χαρίσματα τῆς ψυχῆς σου, τὰ σπάνια αὐτὰ προτερήματα, πού τὰ μαντεύω καί πού σέ κάνουν ν' ἀποτελεῖς τὸ ἰδανικὸ τῆς ζωῆς μου, νά εἶσαι ἡ ἴδια ἡ ἐνσάρκωση τῶν πιὸ κρυφῶν μου ὄνειρων.

Πολλὲς φορές εἶχον εἰρωνευτῆ ἄλλους, πού μοῦ μιλοῦσαν γιὰ φλογεροὺς ἔρωτες, καί ἄλλα παρόμοια. Τώρα ὅμως βλέπω, πὼς δέν πρέπει νά εἰρωνεύεται κανεὶς τίποτα, ἂν δέν τὸ ζῆση πρῶτα ὁ ἴδιος. Τώρα βλέπω τὸ τι μπορεῖ νά νοιώσῃ μιὰ καρδιά, ὅταν φλογίζεται ἀπὸ τοῦ ἔρωτα τὸ πάθος.

Πολλὲς φορές ἐπιχείρησα νά σοῦ μιλήσω, γιὰ νά δώσω ἕνα τέλος στὸ μαρτύριό μου αὐτό, πάντα ὅμως μόλις σ' ἐπλησίαζα κι' ἀντίκρουζα τὰ τσαχπίνικα μάτια σου, ἔχανα τὸ θάρρος μου, τὰ λόγια μπερδεύονταν μέσ' στὸ στόμα μου καί δέν μπορούσα νά σοῦ πῶ τίποτα. Ἕνας χεῖμαρρος ἀπὸ λόγια τρυφερά, γεμᾶτα θέρμη καί πάθος, μὲ πλημμύριζαν, κι' ὅμως δέν μπορούσα νά ἀρθρώσω οὔτε μιὰ λέξη!

Καί νά πῆς πὼς εἶμαι δειλός; Κάθε ἄλλο μάλιστα. Ὁ χαρακτήρας μου εἶναι θεληματικὸς καί θαρραλέος. Μπροστὰ ὅμως σέ σένα, πού μοῦ ἔχεις σκλαβώσει τὸ νοῦ καί τὸ λογισμό, γίνομαι ἕνα ἄβουλο παιδάκι, πού περιμένει νά τοῦ δώσης τὴν ἄδεια καί γιὰ νά μιλήσῃ ἀκόμα...

Ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται, ἀπὸ μιὰ λέξη δική σου νά βυθιστῶ στὰ τάρταρα τῆς πιὸ μαύρης ἀπελπισίας, ἢ νά βρῶ τὴ μεγαλύτερη εὐτυχία πού μπορεῖ νά ὄνειροπολήσῃ ἕνας ἄνθρωπος.

Θά τὴν πῆς αὐτὴ τὴ λέξη; Περιμένω μὲ ἀγωνία.

Ὁ σκλάβος τῆς ἀγάπης σου

Τάκης

Ἀπάντηση ἐκείνης

Ἀγαπητέ μου Τάκη,

Εἶναι ἀφάνταστη ἡ χαρὰ πού ἔνοιωσα, διαβάζοντας τὸ τόσο θερμό, τόσο παθητικὰ γραμμένο γραμματάκι σου. Ἀφήνοντας τὶς ὑπερβολικὲς κολακεῖες πού γράφεις γιὰ μένα, σταματῶ στὰ ἄλλα καὶ νοιώθω ἀπέραντη χαρὰ καὶ εὐτυχία, γιατί καταλαβαίνω πὼς ὅλα αὐτὰ πού μοῦ γράφεις εἶναι γραμμένα μὲ εἰλικρίνεια καὶ πὼς τὸ αἶσθημα πού νοιώθεις γιὰ μένα δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ συνηθισμένα ἀλλὰ, ὅπως πολὺ ὁμορφα τὸ λές, εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωὴ σου, ἡ εὐτυχία σου.

Μὲ τὸν τρόπο πού μὲ κύτταζες, ὅταν συναντιώμαστε στὸ δρόμο, καταλάβαινα πὼς σοῦ εἶχα κάνει ἐντύπωση. Καὶ γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια ἡ καρδιά μου σπαρταροῦσε στὴ σκέψη πὼς θ' ἀποφάσιζες κάποια μέρα νὰ μοῦ μιλήσης, γιατί φυσικά, ἐγὼ πρώτη δὲν ταίριαζε νὰ σοῦ δώσω τὸ θάρρος. Ἡ λαχτάρα μου ὅμως αὐτὴ, ἔμενεν, ἀλλοίμονο, ἀνικανοποίητη. Τοῦ κάκου περίμενα νὰ μοῦ ἐκφράσης τὸ αἶσθημα πού μάντευα πὼς εἶχα προκαλέσει μέσ' στὴν καρδιά σου. Κι' αὐτὸ μ' ἔκανε νὰ ὑποφέρω πολὺ, γιατί ζοῦσα μέσα στὴν ἀβεβαιότητα.

Νὰ ὅμως πού ἔφτασε ἐπὶ τέλους ἡ στιγμή, πού τόσον ἀνυπόμονα περίμενα. Τὸ ὥραϊο σου γραμματάκι μὲ ἀποζημίωσε καὶ μὲ τὸ παραπάνω γιὰ τὶς τόσες λαχτάρεις πού πέρασα ὡς τώρα. Τί λέω; Μοῦ ἔφερε τὴν ἴδια τὴν εὐτυχία.

Εἶμαι τρελλὴ ἀπὸ χαρὰ καὶ περιμένω τὸ συντομώτερο ἕνα νέο σου μήνυμα, γιὰ νὰ ἰδωθοῦμε μιὰ ὥρ' ἀρχήτερα καὶ νὰ χτίσουμε μαζὶ τὸ παλατάκι τοῦ ἔρωτά μας.

Μὲ πολλὴν ἀγάπην
Βαγγελίτσα

Γράμμα σε μιὰ γνωστή μας

Πολυαγαπημένη μου Σοῦλα,

Μὴν παραξενευτῆς πού σε προσάγορεύω ἔτσι, «πολυαγαπημένη μου», γιατί εἶναι πολὺ καιρὸς πού φλογίζομαι ὀλόκληρος ἀπὸ ἕναν ἔρωτα δυνατὸ γιὰ σένα. Ἔχω χάσει τὸν ὕπνο μου, τὸ γέλιο μου, τὴν ψυχικὴ μου ἡρεμία. Ὅλοι μὲ ρωτοῦν τί ἔχω, τί μοῦ συμβαίνει, μὰ δὲν μπορῶ νὰ φανερῶ στὸν καθένα τὸ γλυκὸ αὐτὸ μυστικὸ τῆς καρδιᾶς μου, πού εἶναι πιὰ παντοτεινὰ δοσμένη σε σένα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού σε γνώρισα.

↓ Πολλὲς φορές ὡς τώρα προσπάθησα νὰ ἐπιβληθῶ στὸν ἑαυτὸ μου, μὰ στάθηκε ἀδύνατο. Ὅ,τι κι' ἂν κάνω, ὅπου κι' ἂν πάω ἔχω πάντα μπροστά μου τὴ γλυκειὰ μορφή σου, πού δὲν μ' ἀφίνει σε μιᾶς στιγμῆς ἡσυχία. Ἔχεις κυριαρχήσει πέρα γιὰ πέρα μέσ' στὴν ψυχὴ μου, τόσο πού ὅλες μου οἱ σκέψεις τριγυρίζουν σε σένα, κάθε τι δικό μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ σένα.

↓ Θὰ σκεφτῆς ἴσως, πῶς ὄλ' αὐτὰ πού σοῦ γράφω, εἶναι τὰ συνηθισμένα ἐρωτόλογα, πού μεταχειρίζονται οἱ νέοι γιὰ νὰ πετύχουν τοὺς σκοποὺς των. Καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἔχης λάβει μέχρι σήμερα πολλὲς παρόμοιες ἐπιστολὲς ἀπὸ διάφορους θαυμαστὲς σου, ἔτσι πού καὶ τὸ δικό μου γράμμα νὰ σ' ἀφήνῃ ἀδιάφορη, ἢ νὰ σε κάνῃ νὰ σκεφτῆς πῶς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ συνηθισμένα παρόμοια γράμματα.

↓ Κι' ὅμως, ἀγαπημένη μου Σοῦλα, τὸ γράμμα μου αὐτὸ μπορεῖ νὰ μοιάζῃ στὶς ἐκφράσεις μὲ τὰ παρόμοια τῶν ἄλλων, πού ἔχεις συνηθίσει νὰ λαβαίνης, διαφέρει ὅμως κατὰ τοῦτο : Ὅ,τι εἶναι γραμμένο μέσα σ' αὐτὸ πού βγαίνει κατ' εὐθεῖαν μέσ' ἀπ' τὴν ψυχὴ μου, εἶναι ἀληθινό, τὸ νοιώθω. Σοῦ γράφω μὲ ὅλη μου τὴν εὐλικρίνεια τὰ αἰσθήματα πού πλημμυρίζουν τὴν ψυχὴ μου γιὰ σένα καὶ θέλω νὰ πιστέψης πῶς οὔτε μιὰ λέξη δὲν εἶναι συμβατικὴ καὶ προσχεδιασμένη, μὰ ἀπεναντίας σοῦ ἐκφάζω αὐθόρμητα τὸν μεγάλο καῦμό τῆς καρδιᾶς μου.

Μὴν τὸ παραρρίξης, λοιπόν, καὶ μὴν τὸ περιφρονήσης τὸ φτωχὸ μου αὐτὸ γράμμα. Σκέψου καλὰ αὐτὰ ποῦ σοῦ γράφω, κι' ἂν ἔχης μιὰν ἐλάχιστη συμπάθεια μέσ' στὴν ψυχὴ σου γιὰ μένα, εὐδόκησε νὰ μὲ γλυτώσης ἀπὸ τὴν τυραννία αὐτὴν ποῦ ὑποφέρω, νὰ μοῦ ξαναδώσης τὸ γέλιο μου, τὴ χαρὰ μου, αὐτὴν τὴν ἴδια τὴ ζωὴ μου—τὴν εὐτυχία μου. Ἐσὺ καὶ μόνον ἐσύ, μπορεῖς νὰ μὲ κάνης εὐτυχισμένο.

Περιμένω λοιπόν με ἀγωνία καὶ
Μένω λάτρης σου
Ροβέρτος Σ.

Γράμμα σὲ μιὰ κοπέλλα ποῦ γνωρίσαμε σὲ μιὰ θαλασσινὴ ἐκδρομὴ

Δεσποινίς Χρυσοῦλα,

Οἱ ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν προχθεσινὴν ἐκδρομὴ, στὴν ὁποία εἶχα τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐχαρίστηση νὰ σᾶς γνωρίσω, μοῦ ἔχουν μείνει πραγματικά ἀλησμόνητες κι' αὐτὸ ὄχι τόσο γιὰ τὶς ὀμορφες στιγμὲς ποῦ πέρασα στὸ διάστημα τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ κυρίως, γιὰ τὴν αὐτὴν ἐγνώρισα ἐσᾶς.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποῦ σᾶς ἀντίκρυσα ἔνοιωσα κάτι νὰ μὲ τραβάη ἀκαταμάχητα πρὸς ἐσᾶς, μιὰ τέτοια ἐλξη, ὥστε δὲν χόρταινα νὰ σᾶς κυττάζω ὅλη τὴν ὥρα. Καὶ θὰ τὸ καταλάβετε καὶ ἡ ἴδια, βλέποντας τὰ μάτια μου νὰ εἶναι καρφωμένα διαρκῶς στὰ δικά σας, τὰ τσαχπίνικα καὶ σπινθηροβόλα, ποῦ μὲ μαγνητίζανε.

Σ' ὄλο τὸ διάστημα τῆς ἐκδρομῆς βρισκόμουν σὰν σὲ μιὰ κατάσταση ὑπνωτισμοῦ. Κι' ὅταν κοινοὶ φίλοι μᾶς σύστησαν καὶ δεχτήκατε νὰ χορέψετε μαζί μου, δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν εὐτυχία ποῦ μὲ κάματε νὰ δοκι-

μάσω εκείνες τις στιγμές. Μά κι' εγώ ό ίδιος άδυνατώ νά σās περιγράψω τή χαρά και τή συγκίνηση πού ένοιωσα τότε. 'Η καρδιά μου σκιρτοϋσε γλυκά πλάί στή δική σας κι' ή ψυχή μου πετοϋσε στα αίθέρια. Κι' όλος έμοιαζα σά νά πλέω σ' ένα πέλαγος άτέρμονης κι' όνειρεμένης εϋτυχίας τέτοιας, πού δέν είχα νοιώσει ποτέ ώς τώρα στή ζωή μου.

Δέν είναι καθόλου ύπερβολή νά σās πώ, δεσποινίς Χρυσούλα, πώς άπό τότε μου πήρατε τó νοϋ και τήν καρδιά, κι' έχω γίνει σκλάβος τής αγάπης, πού τή νοιώθω νά μου τραγουδά γλυκά μέσ' στήν ψυχή τó ωραίο της τραγούδι. 'Η τύχη μου, τó μέλλον μου, όλη μου ή ζωή είναι δεμένη πιά πάντα μαζί σας, γιατί αισθάνομαι πώς χωρίς έσās εϋτυχία δέν μπορεί νά ύπάρξη πιά για μένα.

Θά μπορούσα νά γεμίσω κόλλες όλόκληρες, για νά σās περιγράψω τά αισθήματα πού γεννήθηκαν μέσ' τήν ψυχή μου άπό τή γνωριμία σας, αλλά δέν θέλω νά σās κουράσω και περιορίζομαι στα άπλā τούτα λόγια, πού τά κλείνουν όλα: Δεσποινίς Χρυσούλα, μ' έχετε συγκινήσει βαθειά, όσο ποτέ, καμμιά άλλη γυναίκα στή ζωή μου. Και σās αγάπησα παράφορα και είλικρινά, αρχίζοντας νά πλέκω γύρω άπό τόν έρωτά μου αυτόν τά πιό ωραία όνειρα. 'Από σās εξαρτάται νά γίνουν γρήγορα μιá γλυκειά πραγματικότητα.

Περιμένοντας με λαχτάρα άπάντησή σας

Μένώ τρελλός άπό αγάπη

Χρ ή σ τ ο ς Κ.

Γράμμα σε κάποια πού γνωρίσαμε σε μιá γιορτή

Δεσποινίς 'Α γ λ α τ α,

'Από τήν πρώτη στιγμή πού σās είδα, στο φιλικό σπίτι, άρχισε νά χτυπά ή καρδιά μου Μπορεί νά γελά-

σετε μ' αὐτὰ πὺ σὰς γράφω, κι' ὅμως σὰς παρακαλῶ νὰ πιστέψετε πὺς εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια.

Ἡ σεμνὴ καὶ ἀξιοπρεπεὴς στάσις σας, οἱ μετρημένες καὶ σπιρτόζικες κουβέντες σας, τὸ λεπτό σας χιοῦμορ καὶ πάνω ἀπ' ὄλα, ἡ ἀσύγκριτη, ἡ θεϊκὴ ὁμορφιά σας μοῦ σκλαβώσανε γιὰ πάντα τὸ νοῦ καὶ τὸ λογισμό, μὲ μάγεψαν.

Ἄπο κείνο τὸ βράδυ κι' ἔπειτα ἔχω γίνει ἕνας πραγματικὸς αἰχμάλωτός σας. Τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ μὲ κἀνη νὰ σὰς ξεχάσω, μὰ ἀπεναντίας, μέρα καὶ νύχτα ἀναπολῶντας σας, ἔχω χάσει τὸν ὕπνο μου, τὴν ἡσυχία μου, τὴ χαρούμενη ἀμεριμνησία πὺ καθοδηγοῦσε πρῶτα τὴ ζωὴ μου.

Ἄμέσως ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα ἔκανα τὰ πάντα, μεταχειρίσθηκα κάθε μέσο γιὰ νὰ μάθω τὴν κατοικία σας καὶ νὰ βρῶ ἕναν εὔσχημο τρόπο νὰ σὰς ἀπευθύνω τοῦτο τὸ γράμμα μου, πῶν ἐλπίζω νὰ τὸ πάρετε μὲ καλὴ διάθεση καὶ νὰ τὸ ἀξιώσετε προσοχῆς, χαρίζοντάς μου ἔτσι τὴ μεγαλύτερη εὐτυχία πὺ μπορεῖ νὰ ὄνειροπολήση ἕνας ἄνθρωπος.

Δὲν σὰς κρύβω, βέβαια, πὺς εἶχα φυσικὰ κι' ἄλλους διαφοροὺς αἰσθηματικὺς δεσμοὺς στὸ παρελθόν, ἀλλὰ αὐτὸ πὺ μοῦ συμβαίνει σήμερα εἶναι μοναδικό. Κανένας, μὰ κανένας ἀπὸ τοὺς δεσμοὺς πὺ εἶχα ὡς τώρα στὴ ζωὴ μου δὲν μοῦ εἶχε χαρίσει τέτοια συγκίνηση, σὰν αὐτὴ πὺ νοιώθω σήμερα γιὰ σὰς. Καὶ τώρα δικαιολογῶ τις κάθε λογιῆς ἐρωτικὲς ἱστορίες, πὺ μοῦ φαίνονταν ὡς τώρα ἀπίστευτες καὶ ἀκατανόητες, καὶ καταλαβαίνω πόσο μπορεῖ νὰ διαφέρῃ μιὰ γυναῖκα ἀπὸ μιὰν ἄλλη καὶ γιὰτι καὶ βασιλιάδες ἀκόμη ἐθυσίασαν τὸ θρόνο τους γιὰ κείνη πὺ ἀγάπησαν....

Πιστέψετε, δεσποινίς Ἄγλατα, πὺς ὄλα αὐτὰ πὺ σὰς γράφω εἶναι ἕνα μέρος μονάχα ἀπ' ὅ,τι αἰσθάνομαι πραγματικὰ γιὰ σὰς καὶ πὺς ἀνταποκρίνονται στὴν ἀλήθεια, γιὰτι βγαίνουν πέρα γιὰ πέρα ἀπὸ τὴν πληγωμένη ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ ἐρωτος καρδιά μου, πὺ ἀπὸ προχτὲς

χτυπάει μονάχα στο ρυθμό του γλυκού και πολυαγαπημένου σας όνοματος. Ή απάντησή σας, που την περιμένω με λαχτάρα, θα με κάνει τον πιο εύτυχισμένο άνθρωπο του κόσμου, αν είναι τέτοια, όπως την ελπίζω.

Με θερμή αγάπη

Πέτρος Λ.

Ή απάντηση εκείνης

Κύριε Πέτρο,

Όλα αυτά τα όρατα και τρυφερά λόγια, που μου γράφετε στο τόσο φλογερό γράμμα σας, δεν μπορώ, βέβαια, να τα πιστέψω πέρα για πέρα και να τα πάρω τοίς μετρητοίς. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, όλοι έσεεις οί άντρες έχετε συνηθίσει και μās γεμίζετε με τα πιο κολακευτικά λόγια. Μās ανεβάζετε στα ούρανια, όσο να πέσουμε στην παγίδα να σās πιστέψουμε. Κι' ύστερα, αφού πετύχετε το σκοπό σας και μās κατακτήσετε, δείχνετε ποιοι είσαστε πραγματικά, ξεσκεπάζετε τον αληθινό σας σκοπό, που δεν είναι άλλος, από το να περάσετε λίγες ώρες εύχαριστες μαζί μας, κι' ύστερα να μās εγκαταλείψετε άσπλαγχνα.

Μη σās κακοφαίνετε που σās τα γράφω τόσον ώμά, γιατί δυστυχώς αυτή είναι ή αλήθεια κι' έχω κι' έγώ πικρή πείρα για την άπιστία των άντρων. Ξέρω, δηλαδή, πώς σε μιá καινούργια διασκέδαση θα τύχη να γνωρίσετε κάποιαν άλλη, που θα σās συγκινήσει κι' αυτή το ίδιο. Κι' άμέσως θα βάλετε σ' ένεργεια τα ίδια μέσα. Νέοι έπαινοι εκεί, καινούργια έγκώμια, άλλοι όρκοι και διαβεβαιώσεις... Και ή πρώτη γνωριμία; "Ω! αυτή στο μεταξύ θάχει παλιώσει!

Αυτή είναι ή πικρή αλήθεια, φίλε κύριε Πέτρο, που

τή διαπιστώνουμε και την επιβεβαιώνουμε, δυστυχώς κάθε μέρα, με αποτέλεσμα να προστίθενται διαρκώς όλο και νέα άθωα θύματα στις τάξεις των απογοητευμένων και δυστυχισμένων γυναικών.

* Έμένα όμως τόσο ο χαρακτήρας μου, όσο και η οικογενειακή μου άγωγή, δεν μου επιτρέπουν να συνάπτω σχέσεις στην τύχη. Άλλά επειδή τίποτα δεν αποκλείεται καμμιά φορά, άφοϋ σ' όλους τους κανόνες υπάρχουν και οι έξαιρέσεις, άποφάσισα με πολλούς δισταγμούς να έρθω στο ραντεβϋ που μου ζητάτε, χωρίς μ' αυτό ν' αναλαμβάνω καμμίαν ύποχρέωση άπέναντί σας, οϋτε να νομίζετε διτι έπίστεψα πέρα για πέρα όλα όσα μου γράφετε. Τήν εξέλιξη των σχέσεών μας και τϋ μέλλον μας θά τά κανονίσουν ή συμπεριφορά σας και γενικά ή στάση σας άπέναντί μου.

Με έκτίμηση

Ά γ λ α τ α Β.

Γράμμα ύπαλλήλου σέ μοδιστροϋλα

Μικροϋλα μου τσαχπίνα,

Δέκα φορές τήν ήμέρα περνϋ έξω άπό τϋ μοδιστράδικο που δουλεύεις, με τήν κρυφήν έλπίδα πως θά έχω τήν εϋτυχία να σ' άντικρύσω έστω και μόνο μιá φορά. Και κάθε που σε βλέπω αισθάνομαι τήν καρδιά μου να πλημμυρίζη άπ' άγαλλίαση κι' εϋδαιμονία κι' ή χαρά μου είναι τόσο μεγάλη, σα να μου χάρισαν τόν κόσμον όλόκληρο. Γιατί, μικροϋλα μου, αυτό που νοιώθω για σένα δεν είναι ένας άπλός έρωτας, μιá άγάπη σαν τις συνηθισμένες, αλλά είναι πάθος, παραφορά, τρέλλα!

Τ' ήτανε να φανής στο δρόμο τής ζωής μου και να

μοῦ πάρης τὰ λογικά μου ; Πρωτίτερα ἐξοῦσα μόνος κι' ἔρημος, μὰ ἤμouνα τούλάχιστον ἤσυχος. Ἄπο τότε ὅμως πού σε πρωτοεἶδα ἄλλαξε ὁ ρυθμός τοῦ κόσμου μέσα μου καί ξημεροβραδυάζομαι μέ τή λαχτάρα πότε νά σ' ἀντικρύσω καί πάλι, ἔστω κι' ἀπό μακρῶς...

Εἶσαι μιὰ ὁμορφη τσαχπίνα μοδιστροῦλα, πού ξέρεις νά ντύνεσαι μέ τόση χάρη, ὥστε νά ξυπνᾶς τό πιό μεγάλο πάθος στις καρδιές καί νά γεννᾶς τόν φλογερότερο πόθο στις αἰσθήσεις. Χαριτωμένη μου μοδιστροῦλα, πού μέ τις βελόνες τῶν ματιῶν σου κεντᾶς κάθε μέρα τήν καρδιά μου, πᾶψε πιά νά μέ τυραννῆς μέ τήν ἀδιαφορία σου καί δῶσε λίγη προσοχή καί σέ μένα τόν ταπεινό, πού λυώνω ἀπό τόν ἔρωτα μπροστά σου. Σέ λαχταρῶ, σέ ποθῶ, σέ θέλω. Δέν ἀντέχω πιά νά ζῶ σ' αὐτή τήν ἀβεβαιότητα, πού μέ μαραίνει καθημερινά. Θέλω νά σε συναντήσω ἰδιαιτέρως, γιά νά σοῦ πῶ τὰ λόγια πού μοῦ πλημμυρίζουν τήν καρδιά καί νά σοῖ ἐκφράσω τὰ τρυφερά αἰσθήματα, πού ἔχει γεννήσει ἡ ὁμορφιά σου στήν ψυχή μου.

Θά περάσω αὔριο τό βράδυ ἀπό τό μαγαζι ὅπου δουλεύεις. Καί σέ παρακαλῶ, ἄν αἰσθάνεσαι τό παραμικρό γιά μένα, φρόντισε ὅταν θά φεύγης νά εἶσαι μόνη σου, γιά νά μιλήσουν οἱ καρδιές μας.

Θά μετρῶ μέ ἀγωνία τις ὥρες καί τις στιγμές ὅσο νᾶρθη ἡ αὐριανή βραδυά καί θά περιμένω μέ ἀνυπομονησία τή λαχταριστή στιγμή τῆς συναντήσεώς μας.

Χίλια φιλιὰ στά ὠραῖα σου χειλάκια.

Μ π ἄ μ π η ς Ν.

Γράμμα σέ ἐραστή πού ταξιδεύει

Ἄγαπημένε μου,

Δέν ἔχουν περάσει πολλές μέρες πού ἔφυγες ἀπό κοντά μου, κι' ὅμως ἄρχισα κιόλας νά αἰσθάνωμαι ζωη-

ρά τὸ πόσο μοῦ λείπεις καὶ νὰ ὑποφέρω ἀπὸ τὴν αἴσθη-
ση τῆς ἀπουσίας σου. Ὅπου κι' ἂν πάω, ὅ,τι κι' ἂν κά-
νω, νοιώθω ἓνα μεγάλο κενὸ μέσα μου, γιατί ἐσὺ καὶ
μόνον ἐσὺ μὲ τὴν παρουσία σου ἐγέμιζες τὴ ζωὴ μου καὶ
μοῦ χάριζες φτερά γιὰ νὰ πετάω πρὸς τὴν εὐτυχία.*

Τώρα ὅμως ἔμεινα μονάχη! Μόνη κι' ἔρημη, θαρρεῖς
καὶ βρίσκομαι χαμένη σ' ἓνα ἀπέραντο δάσος νεκρὸ,
ὅπου βασιλεύει ἡ ἀπόλυτη σιωπὴ καὶ δὲν φυσάει ὁ ζω-
γόνος ἀγέρας οὔτε κελαῖδουὶνε γλυκόφωνα τὰ πουλάκια.

Χρυσῆ μου ἀγάπη, τώρα μόνο πού μοῦ ἔλειψες κατὰ-
λαβα πόσο πολὺ σ' ἀγαπῶ, κατάλαβα τί εἶσαι γιὰ μένα
κι' ὅτι ἡ ζωὴ μου χωρὶς ἔσένα δὲν ἔχει κανένα νόημα.
Ἐσὺ εἶσαι ὁ γλυκὸς καὶ τρυφερός μου σύντροφος, ἡ ψυ-
χὴ τῆς ψυχῆς μου, ὁ παλμὸς τῆς καρδιάς μου. Μετρῶ
μία—μία τίς μέρες, τίς ὥρες, ἀκόμα καὶ τίς στιγμὲς πού
μοῦ λείπεις καὶ ἡ μόνη μου παρηγοριὰ εἶναι νὰ λογαρι-
άζω τὸν καιρὸ τῆς ἐπιστροφῆς σου.

Μέρα καὶ νύχτα σὲ λαχταρῶ, ἀγαπημένε μου, νάρ-
θης καὶ πάλι νὰ φωτίσης τὸ δρόμο τῆς ζωῆς μου μὲ τὸ
γλυκὸ φῶς τῆς ἀγάπης σου. Ἄν μ' ἀγαπᾷς ὅσο κι' ἐγώ,
κάμε ὅ,τι μπορεῖς γιὰ νὰ λιγοστῆσης τὸ χρόνο τῆς ἀπου-
σίας σου καὶ νὰ τρέξης νὰ χωθῆς καὶ πάλι στὴ θερμῆ
μου ἀγκαλιά, πού σὲ περιμένει πάντα ἀνυπόμονα. Τέ-
λειωσε τίς δουλειές σου τὸ συντομώτερο καὶ ξαναγύρισε
στὴν ἀγαπημένη σου, πού πάντα σὲ λατρεύει καὶ σοῦ
ἔχει χαρίσει τὴν ψυχὴ τῆς καὶ τὴν καρδιά τῆς.

Γιατί πρέπει νὰ ξέρης, λατρεμένε μου, πὼς δὲν θ'
ἀνθέξω πολὺ τὸ χωρισμὸ μας. Τὰ ὄρια τῆς ἀντοχῆς μου
ἔχουνε φτάσει πιά στὸ ἔπακρο. Φρόντισε, λοιπόν, νὰ μὴν
ἀργήσης νὰ γυρίσης ξανά, ἂν εἶσαι πάντα ὁ καλὸς μου
ἀγαπημένος, πού δὲν μοῦ χαλάει ποτὲ τὸ χατῆρι μου.
Ἐλα νὰ σὲ θερμάνουν ἡ ἀγκαλιά μου καὶ τὰ φιλιὰ μου,
νὰ ξεχάσης πλάι στὴν ἐρωτευμένη σου ἀγαπούλα τοὺς
κόπους τοῦ ταξιδίου σου. Μοῦ φαίνεται πὼς, τίς λίγες
αὐτὲς μέρες πού μοῦ λείπεις, ἔχουν περάσει χρόνια, αἰ-

ὄνες ὀλόκληροι...” Ἐλα, λοιπόν, ἀγαπημένε μου, καὶ μὴν ἀργήσης νὰ γυρίσης. «Κάθε ὥρα πού περνάει, πιὸ πολὺ σ’ ἀναζητάει ἡ φτωχή μου ἡ καρδιά...»

Ἡ πολυαγαπημένη σου

Ἐλενίτσα

Ἡ ἀπάντηση τοῦ ταξιδευομένου

Μονάκριβή μου ἀγάπη,

Ἔλαβα τὸ γράμμα σου, πού τὸ διάβασα μὲ ἰδιαίτερη συγκίνηση. Νὰ αἰσθήματά σου ξέρεις πολὺ καλά πὼς εἶναι καὶ καὶ δικά μου αἰσθήματα. Ὁ πόθος πού σέ πλημμυρίζει, μὲ συγκλονίζει καὶ μένα τὸ ἴδιο βασανιστικά καὶ δυνατά. Ὁ ὀλιγοήμερος αὐτὸς χωρισμὸς μᾶς μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ δοκιμάσουμε τὸν ἔρωτά μας καὶ νὰ καταλάβουμε πὼς δὲν μπορούμε νὰ ζήσουμε ὁ ἓνας χωρὶς τὸν ἄλλον.

Αὐτὴ ἡ συναίσθηση ἄς σοῦ γίνῃ παρηγοριά γιὰ τὴν ἀπουσία μου, πού, ἄλλωστε, δὲν θὰ διαρκέσῃ ἀκόμα πολὺν καιρὸ. Θὰ γυρίσω σύντομα κοντά σου. Μὴν ἀνυπομονῆς, λοιπόν καὶ στενοχωρῆς ἄδικα τὸν ἑαυτὸ σου. Οἱ δουλειές μου τελειώνουν καὶ σὲ λίγες μέρες θὰ κάνω φτερά νὰ πετάξω τὸ συντομώτερο σιμά σου, γιὰ νὰ χαρῶ σάν καὶ πρῶτα τὸ μεθῦσι τῶν χαδιῶν σου καὶ τὴ θέρμη τῶν ὀλόγλυκων φιλιῶν σου.

Μὲ χίλια φιλιὰ

Ὁ ἀγαπημένος σου

Νίκος

Γράμμα για τή γιορτή τῆς ἀγαπημένης μας

Ἀγαπημένη μου,

Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ σου σοῦ εὐχομαι ἀνόσπαρτο τὸ δρόμο τῆς ζωῆς σου. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι καὶ γιὰ μένα μιὰ μέρα χαρᾶς καὶ γιορτῆς, ποὺ τὴ θολώνει ἡ σκέψη πὼς δὲν θὰ μπορέσω νὰ εἶμαι μαζί σου, γιὰ νὰ τὴ γιορτάσουμε μαζί.

Ἐλπίζω ὅμως πὼς πολὺ γρήγορα θὰ μπορέσουμε ν' ἀποκτήσουμε τὸ δικό μας σπιτικό, ὅπου θὰ γιορτάζουμε κάθε χρόνο τέτοια μέρα καὶ ὅπου θὰ δέχωμαι τίς εὐχὲς τῶν συγγενῶν καὶ φίλων γιὰ τὴ γιορτὴ τῆς γυναικούλας μου.

Κι' αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη εὐχὴ ποὺ ἔχω νὰ σοῦ κάνω σήμερα γιὰ τὸ ξαναγύρισμα τῆς ὁμορφῆς γιορτῆς σου: Νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ γρηγορότερο ὁ πόθος καὶ τῶν δύο μας, νὰ σμίξουμε πιά γιὰ πάντα καὶ νὰ γιορτάζουμε μαζί ὅλες τίς γιορτές. Καὶ ἡ εὐτυχία νὰ βασιλεύῃ ἀνάμεσά μας, ἀφοῦ ἡ ἀγάπη θὰ φωτίζει τὸ δρόμο τῆς ζωῆς μας.

Χρόνια πολλὰ κι' εὐτυχισμένα, ἀγαπημένη μου.

Σὲ φιλῶ γλυκά—γλυκά

Ὁ Ρένος σου

Γράμμα φτωχοῦ νέου σὲ μιὰ πλούσια

Δεσποινίς Λίτσα,

Πολλὲς φορές σᾶς ἔχω συναντήσει ὡς τώρα καὶ σᾶς πρόσεξα καὶ μὲ προσέξατε. Ὄταν κάποτε σᾶς χαμογέλασα, μοῦ χαμογελάσατε καὶ σεῖς. Καὶ παρ' ὅλο ποὺ αὐτὸ μοῦ ἔδωσε τὸ θάρρος νὰ προχωρήσω, ὥστόσο δὲν βρῆκα τὸ ἀπαιτούμενο θάρρος γιὰ νὰ σᾶς μιλήσω. Κι' αὐτὸ γιὰτὶ ἐγὼ εἶμαι ἕνας φτωχὸς νέος, ἐνῶ ἐσεῖς εἶσατε ἕνα πλουσιοκόριτσο. Φοβοῦμαι λοιπὸν μήπως συναν-

τήσω την ἄρνησή σας, διστάζω γιατί δὲν μπορῶ νὰ σᾶς προσφέρω τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὴν ἀγάπη μου.

Πλούσια καὶ καλομαθημένη καθὼς εἴσαστε, συνηθισμένη νὰ ζητε με ὄλες τὶς ἀνέσεις, τί θὰ μπορούσατε νὰ ἔχετε ἀπὸ ἕναν φτωχὸ νέον σάν καὶ μένα ; Καὶ θὰ σᾶς ἄρκοῦσε ἄραγε ἡ ἄδολη, ἡ εἰλικρινής, ἡ βαθειὰ ἀγάπη, πὺ μπορῶ μονάχα νὰ σᾶς προσφέρω ;

“Ὅλ' αὐτὰ με κάνουν νὰ διστάζω. “Ἐχοντας ὅμως στὸ βάθος τῆς ψυχῆς μου τὴν κρυφὴ ἐλπίδα πὺ δὲν σᾶς εἶμαι ἐντελῶς ἀδιάφορος, παρ' ὄλη τὴ φτώχεια μου, ἀποφάσισα σήμερα νὰ σᾶς γράψω τοῦτο τὸ γράμμα, περιμένοντας με ἀγωνία μιὰν ἀπάντησή σας, πὺ θὰ με βγάλη ἀπὸ τὴ βασανιστικὴ ἀβεβαιότητα στὴν ὁποία ζῶ.

Θὰ θελήσετε τάχα νὰ μοῦ ὀρίσετε μιὰν ἰδιαίτερη σὺνάντηση, γιὰ νὰ σᾶς ἐκφράσω καὶ προφορικὰ τὸ μεγάλο πόνο τῆς καρδιάς μου ;

Περιμένοντας με ἀγωνία, μένω με ἀγάπη

Γιὰ γκος Κ.

Ἄπάντηση πλούσιας νέας στὸν φτωχὸ ἐρωτευμένο

Καλέ μου κύριε Γιὰ γκο,

Ναί, ἡ ἀλήθεια εἶναι πὺ εἶμαι μιὰ πλούσια, ἐνῶ ἐσὺ εἶσαι φτωχός. Δικαιολογημένα, λοιπόν, ἐδίσταζες νὰ μοῦ ἐκδηλώσης τὸ αἴσθημα πὺ φλογίζει τὴν καρδιά σου. Τὶ νὰ τὰ κάνω ὅμως τὰ πλούτη κι' ὄλους αὐτοὺς τοὺς προικοθηρες καὶ τοὺς γελοίους τύπους πὺ με περιτριγυρίζουν, ἀφοῦ μοῦ λείπει τὸ σπουδαιότερο, ὁ εἰλικρινής κι' ἀληθινὸς ἔρωτας, μοῦ λείπει ὁ ὁμορφος καὶ τίμιος νέος πὺ θὰ με σφίξη με λατρεία μέσα στὴν ἀγκαλιά του καὶ θὰ μοῦ μιλήση με τὴ θεία γλῶσσα τῆς ἀγάπης ;

Δὲν ζητῶ ἀπὸ σένα πλούτη, ἀγαπητέ μου, γιατί ἔχω

ἄφθονα. Ζητῶ τὴν τίμια καὶ γενναία ψυχὴ σου, ποὺ δὲν ξέρει ἄλλο ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν εἰλικρίνεια. Γι' αὐτὸ μὲ συγκινεῖς καὶ προκαλεῖς τὸ ἐνδιαφέρον μου, ποὺ καθῶς τὸ κατάλαβες κιόλας στὸ ἔδειξα ὡς τώρα μὲ τὸν τρόπο μου καὶ μὲ τὰ μάτια μου.

Ναί, εἶναι ἀλήθεια πὼς κι' ἐγὼ σ' ἀγαπῶ. Μὴ δισταῖς, λοιπόν, πιά, κι' ἔλα νὰ μὲ βρῆς, γιὰ νὰ πεισθῆς πὼς ὁ ἔρωτάς σου εἶναι ἀμοιβαῖος καὶ γιὰ νὰ πλέξουμε μαζὶ τὸ παραμῦθι τῆς ἀγάπης μας, ποὺ πιστεύω πὼς θὰ μᾶς φέρῃ τὴν εὐτυχία καὶ μόνο.

Σὲ περιμένω μὲ λαχτάρια κι' ἀγάπη

Ἐλατρεμένη σου

Λίτσα Ν.

Μία τολμηρὴ νέα πρὸς ἕνα ὠραῖο νέο τῆς συνοικίας τῆς

Νίκο μου,

Τὸ ξεύρω πὼς δὲν εἶναι ἀξιοπρεπὲς γιὰ μένα νὰ σοῦ γράψω πρώτη. Μὰ ἡ ἀγάπη ποὺ αἰσθάνομαι γιὰ σένα εἶνε τόσο δυνατὴ, τόσο φλογερὴ ποὺ δὲν μὲ νοιάζει γιὰ τίποτε.

Σ' ἀγαπῶ τόσο πολὺ ποὺ εἶμαι πρόθυμη νὰ ὑποστῶ κάθε ταπείνωσι γιὰ σένα, νὰ συρθῶ στὰ πόδια σου. Προσπάθησα στὴν ἀρχὴ ν' ἀντισταθῶ στὴ φλόγα τῆς ἀγάπης ποὺ καίει τὰ στήθη μου, μὰ τοῦ κάκου. Αὐτὸ ποὺ νοιώθω γιὰ σᾶς, ἀγαπημένε μου, εἶνε ἀσύλληπτο. Μόλις σὲ βλέπω, ἡ καρδιά μου πάει νὰ σπάσῃ. Τίποτε δὲν μὲ συγκινεῖ πιά. Ἄδυνατίζω μέρα μὲ τὴν ἡμέρα σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε νὰ ἀνησυχοῦν οἱ δικοί μου καὶ νὰ καλοῦν γιατροὺς χωρὶς νὰ φαντάζονται ὅτι ὁ μόνος γιατρὸς εἶσαι ἐσὺ.

Μόνο ἡ δική σου ἀγάπη θὰ κἀνῃ τὰ χεῖλη μου νὰ

γελάσουν, θά μου δώσουν τή χαρά και εὐτυχία, τὸν ὕπνο και τὴν ψυχική γαλήνη.

Νίκο συγχώρησέ με για τὸ τόλμημά μου και γιατρέψέ μου τὴν πονεμένη μου ψυχή με τὴν ἀγάπη σου.

Σ' ἀγαπῶ τρελλά

Νίνα

Γράμμα σὲ ἄπιστον ἐραστή

Ἀγαπημένε μου,

Παίρνω τὴν πέννα νά σοῦ γράψω και με πνίγουν τόσο πολὺ οἱ ἀναμνήσεις, ὥστε βουρκώνουν τὰ μάτια μου ἀπὸ τὴ συγκίνηση και ἡ σκέψη μου θολώνεται, ἐνῶ τὸ χέρι μου ἀδυνατεῖ νά με ὑπακούση. Γι' αὐτὸ και δὲν μπορῶ νά σοῦ γράψω πολλὰ λόγια. Φτάνει μονάχα μιὰ λέξη, πού τὰ λέει ὄλα: Θυμήσου!

Νά θυμηθῆς τί μοῦ εἶχες πῆ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς γνωριμίας μας, τίς ὑποσχέσεις πού μοῦ εἶχες δώσει, τοὺς ὄρκους πού μοῦ ἔκανες.

Θυμήσου πού με διαβεβαίωνες με τὸν πιὸ κατηγορηματικὸ τρόπο ὅτι ἡ ἀγάπη σου δὲν ἐπρόκειτο νά σβῆση, παρὰ μόνο ὅταν θά ἔσβηνε και ἡ ζωὴ σου...

Θυμήσου, ἀκόμα, πὼς κάποτε μοῦ εἶχες πῆ πὼς τίποτα δὲν θά βρισκόταν στὸν κόσμο ἰκανὸ νά μᾶς χωρίση.

Θυμήσου τί ὄρκους μοῦ ἔχεις δώσει, πὼς θά μ' ἀγαπᾶς αἰώνια, πὼς θάσαι ὁ παντοτεινὸς ἐρωτευμένος μαζί μου.

Θυμήσου... μὰ τί ἄλλο ἀκόμα νά σοῦ θυμῶσω; Ἀμέτρητα εἶναι κείνα πού θάπρεπε νά θυμηθῆς, γιατί κάθε στιγμή πού ζούσαμε μαζί με ἐβεβαίωνες πὼς ἡ ἐπιθυμία σου ἦταν νά μὴν τέλειωνε ποτὲ και νά διαιωρίζοτανε για πάντα.

Κι' ὕστερα ἀπ' ὄλ' αὐτὰ πῶς μπόρεσες νὰ φανῆς ἄπιστος καὶ ἐπίορκος ; Νὰ πατήσης τοὺς ὄρκους σου καὶ νὰ δεῖξης τόση ἀπονιά, τόση ὑποκρισία, τόση σκληρότητα, τόση προσοχιά, τόσο ψέμμα ;

Θάθελα ὁμως νὰ ξέρω, ἂν μὲ τοὺς νέους ἔρωτες ποὺ ἀσχολεῖσαι τώρα θὰ μπορέσης ἄραγε νὰ βρῆς τὴν εὐτυχία ; Δὲν θὰ θυμηθῆς ποτὲ καμμιάν ἀπὸ τὶς γλυκὲς μέρες ποὺ πέρασες μ' ἐκείνη ποὺ τόσο σκληρὰ ἔχεις ἀπατήσει ; Καὶ τότε δὲν θὰ νοιώσης καθόλου τύψεις γιὰ ὅ,τι ἔκανες ;

"Αχ ! ἄπιστε, ἐπίορκε, προδότῃ ! Δὲν θέλω νὰ βαρυκομήσω ἐναντίον σου, γιὰτὶ δὲν ἔπασα οὔτε στιγμή νὰ σὲ λατρεύω καὶ νὰ ἐλπίζω πῶς θὰ ξανάρθῃς μιὰ μέρα νὰ πέσης μετανιωμένος μέσ' στὴν ἀγκαλιά μου, ὥστόσο ὁμως δὲν μπορῶ νὰ μὴ θλίβωμαι βαθεῖα κάθε στιγμή ποὺ θυμοῦμαι τὰ ὠραῖα περασμένα, αὐτὰ ποὺ ζήσαμε μαζὶ καὶ ποὺ ἐσὺ τόσο ἄπονα τ' ἀπαρνήθηκες . . .

Τὰ περασμένα αὐτὰ δὲν σοῦ λένε τίποτε-ἔσένα ; Δὲν σὲ τραβοῦνε γιὰ νὰ τὰ ξαναζήσης ;

Γιὰτὶ, μὲ ὅσο πόνο κι' ἂν μ' ἔχεις ποτίσει, θὰ μὲ βρῆς πάντα νὰ σὲ περιμένω μὲ λαχτάρα, ὅταν θελήσης νὰ ξαναγυρίσης κοντά μου . . .

Σὲ φιλῶ

Πάντα δική σου

Ἄγλαῖα Ν . . .

Γράμμα σὲ συνάδελφο μὲ πρόταση γάμου

Ἀγαπημένη μου Ροῦλα,

Ἐλπίζω νὰ μὴν παρεξηγήσης τὸ θάρρος ποὺ παίρνω γιὰ νὰ σοῦ γράψω τοῦτο τὸ γράμμα. Εἶναι ἓνα θάρρος ποὺ τὸ ἐμπνέει ἡ μεγάλη ἐκτίμησι καὶ συμπάθεια ποὺ νοιώθω γιὰ σένα.

Μπορεῖ, βέβαια, νὰ σὲ παραξενέψουν τὰ γραφόμενά

μου. "Όμως, στο βάθος τῆς καρδιάς μου, τρέφω μίαν ἐλπίδα πὼς θὰ τ' ἀκούσης εὐπρόσδεκτα καὶ μὲ καλὴ διάθεση.

Νὰ περὶ τίνος πρόκειται: Βρισκόμαστε τώρα σχεδὸν ἕνα χρόνο στὸ ἴδιο γραφεῖο, δουλεύουμε μαζὶ κάθε μέρα ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλο κι' ἔτσι μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμῆσω τὸν χαρακτήρα σου καὶ τὰ προτερήματά σου. "Ἀρχισε λοιπὸν, χωρὶς κι' ὁ ἴδιος νὰ καταλάβω πὼς, νὰ γεννιέται μέσα στὴν καρδιά μου ἕνα αἶσθημα γιὰ σένα. Στὴν ἀρχὴ ζήτησα νὰ τὸ πνίξω, μὰ δὲν τὸ κατώρθωσα. Ἄπεναντίας, κάθε μέρα ποῦ περνοῦσε μ' ἔφερνε ὀλοένο καὶ πιὸ κοντὰ σου καὶ τὸ αἶσθημά μου αὐτὸ θέριευε ὄλο καὶ περισσότερο.

Σ' ἀγάπησα, Ροῦλα, σ' ἀγάπησα πραγματικὰ καὶ βαθειὰ κι' ἡ ἀγάπη μου αὐτὴ μέρα μὲ τὴν ἡμέρα γινόταν καὶ πιὸ φλογερή, πιὸ μεγάλη. Πολλὲς φορές σκέφτηκα νὰ σοῦ ἐκμυστηρευτῶ τὸ αἶσθημά μου αὐτό, μὰ δὲν τολμοῦσα. Ὁ φόβος πὼς μποροῦσες νὰ μὴν τὸ πάρης στά σοβαρὰ μ' ἔκανε ἀναποφάσιστο, μοῦ πᾶρέλυε κάθε μου ἀπόφαση.

Σήμερα ὁμως τὸ ἀποφάσισα πιά. Τὸ μαρτύριό μου αὐτὸ εἶναι καιρὸς νὰ πάρη ἕνα τέλος. Δὲν μπορῶ πιά νὰ ζῶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀβεβαιότητα ποῦ μὲ θανατώνει, δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέρω ἄλλο κρατῶντας βαθειὰ κλεισμένο μέσα στὴν καρδιά μου ἕνα μυστικὸ, ποῦ μὲ κάνει τόσο νὰ πονῶ....

Ἄποφάσισα λοιπὸν νὰ σοῦ ἐκμυστηρευτῶ ἐπὶ τέλους τὴν ἀλήθειαν. Καὶ μὲ ὅλη τὴ συναισθησὴ τῆς σοβαρότητος μιᾶς τέτοιας ἀποφάσεως νὰ σοῦ κάνω τὴν πρότασιν νὰ δεχτῆς νὰ γίνης γυναῖκα μου. Λοιπὸν, Ροῦλα, δέχεσαι νὰ ἐνώσης τὴν τύχη σου μαζὶ μου ; Σ' ἀγαπῶ τόσο πολὺ, ὥστε εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ μπορέσω νὰ σοῦ χαρίσω τὴν εὐτυχία. Γι' αὐτό, ἂν αἰσθάνεσαι τὴν παραμικρὴ συμπάθειαν γιὰ μένα, πρέπει νὰ δεχτῆς τὴν πρότασή μου αὐτὴν, ποῦ βγαίνει κατ' εὐθείαν μέσα ἀπὸ τὴν πονεμένη μου καρδιά...

Περιμένοντας μὲ ἀγωνία τὴν ἀπάντησή σου

Μένω μὲ μεγάλην ἀγάπην

Λεωνίδας Κ.

Ἐπάντηση τῆς συναδέλφου «ναί»

Ἄγαπητέ μου Λεωνίδα,

Τι συμπτώσεις πού ἔχει ἡ ζωή! Τὸ γράμμα σου αὐτό, τὸ συμπαθητικὸ καὶ φλογερὸ, ἦρθε νὰ κτυπήσῃ τὴν καρδιά μου καὶ νὰ τῆς θυμίσῃ τὸ πιὸ κρυφὸ τῆς μυστικὸ, πού ζηλότυπα τὸ κρατοῦσα κλεισμένο μέσα μου, γιατί φοβόμουν μήπως ἂν μαθευόταν ἔνοιωθα μιὰ θανάσιμη ἀπογοήτευση... Καὶ τὸ μυστικὸ αὐτὸ εἶναι ὅτι καὶ ἐγώ, ἀγαπητέ μου Λεωνίδα, σὲ ἀγάπησα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού ἦρθες στὸ γραφεῖο, σ' ἀγάπησα βαθειὰ καὶ εὐλικρινά, χωρὶς ὅπως νὰ τολμήσω ποτὲ νὰ σοῦ ἐκδηλώσω αὐτὴ τὴν ἀγάπη μου.

Καταλαβαίνεις, βέβαια, πόσο λεπτὴ εἶναι ἡ θέση μιᾶς κοπέλλας καὶ ἐλπίζω νὰ θελήσῃς νὰ μὲ συγχωρήσῃς γιατί τόσον καιρὸ σ' ἄφηνα στὴν ἀβεβαιότητα γιὰ τὰ αἰσθήματά μου ἀπέναντί σου, περιμένοντας πρῶτα νὰ ἐκδηλωθῆς ὁ ἴδιος, γιὰ νὰ σοῦ φανερώσω κι' ἐγώ τὸ μυστικὸ τῆς καρδιάς μου.

Σήμερα ὅμως, πού πήρες πιά τὴν ἀπόφαση νὰ μοῦ ἐκμυστηρευτῆς ὅτι ἐκρυβες μέσα στὴν καρδιά σου, τὸ μαρτύριο καὶ τῶν δύο μας παίρνει πιά ἓνα τέλος καὶ ἡ εὐτυχία ἀρχίζει νὰ μᾶς χαμογελά. Γιατί, δὲν φαντάζεσαι πόση χαρὰ καὶ εὐτυχία μοῦ χάρισε τὸ γράμμα σου!

• Ναι, ἀγαπημένε μου, σ' ἀγαπῶ κι' ἐγώ ὅπως κι' ἐσύ καὶ ἡ μόνη μου ἐπιθυμία εἶναι νὰ ἐνώσω τὴ ζωὴ μου μαζί σου, βέβαιη πὼς κοντά σου θὰ βρῶ τὴν εὐτυχία! Κανόνισε ὅπως νομίζεις καλλίτερα τὰ πράγματα, ὥστε ἡ εὐτυχία μας αὐτὴ νὰ πραγματοποιηθῆ τὸ συντομότερο, γιατί ἀρκετὸν καιρὸ ὑποφέραμε κι' οἱ δύο χωρὶς κανένα σοβαρὸ λόγο. Εἶναι καιρὸς πιά ἡ ζωὴ νὰ μᾶς χαμογελάσῃ καὶ οἱ καρδιές μας μὰ ἐνωθοῦνε γιὰ πάντα...

Περιμένοντας νέα σου.

Σὲ φιλῶ μὲ ἀγάπη
Ἡ Ροῦλα σου

Γράμμα σὲ μιὰν ἐργάτρια συναδέλφο μὲ πρόταση γάμου

Μικροῦλα μου, Νίνα

Κάθε μέρα πού σὲ βλέπω στὸ ἐργοστάσιο, νοιώθω τὴν καρδιά μου νὰ φουντώνη καὶ νὰ φλογίζεται. Ἡ τσαμπινιά σου, ἡ χάρη σου, ἡ ὠμορφιά σου μ' ἔχουνε κάνει σκλάβο τους γιὰ πάντα τόσο πού χάνω τὸ μυαλό μου μπροστά σου καὶ τὰ λόγια μου μπερδεύονται χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ σοῦ ἐκφράσω ἐκεῖνο πού αἰσθάνομαι γιὰ σένα. Ὅσοτόσω νομίζω πὼς θάχης καταλάβει ἀπὸ καιρὸ τὰ αἰσθήματά μου ἀπέναντί σου. Ἐχω μάλιστα τὴν ἐλπίδα πὼς δὲν σοῦ εἶμαι ἐντελῶς ἀδιάφορος.

Γι' αὐτὸ καὶ παίρνω τὸ θάρρος νὰ σοῦ στείλω σήμερα τοῦτο τὸ γράμμα μου, μὲ τὴν κρυφὴ ἐλπίδα πὼς θὰ τὸ δεχτῆς μὲ καλὴ διάθεση καὶ θὰ θελήσης νὰ γίνης ταῖρι μου. Καὶ σοῦ ὑπόσχομαι πὼς θὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ νὰ σοῦ χαρίσω μιὰ ζωὴ ἀνέφελη κι' εὐτυχισμένη, λατρεύοντάς σε, σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ, σὰν μιὰ μικροῦλα θεά, ὅπως σοῦ ἀξίζει.

Περιμένω μὲ λαχτάρια ἀπάντησή σου.

Δικός σου

Βαγγέλης Ν.

Ἀπάντηση ἐργάτριας συναδέλφου

Βαγγελάκη μου,

Ἀλήθεια, λοιπόν, μ' ἀγαπᾶς τόσο πολὺ, ὅπως μοῦ γράφεις; Καὶ δὲν ἔχεις καταλάβει, κουτέ, τόσο καιρὸ πὼς κι' ἐγὼ σ' ἔχω ἀγαπήσει ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού σὲ γνώρισα καὶ πὼς σ' ἔχω ξεχωρίσει ἀπὸ ὄλους μέσα στὸ ἐργοστάσιο; Δὲν σὲ ἔκανε νὰ καταλάβῃς τίποτα ἢ

ταραχή που νοιώθω όταν σε βλέπω, ή συγκίνησή μου όταν τυχαία σμίγουμε μαζί και τόσα άλλα σημάδια άτράνταχτα, που μαρτυροῦνε τὸ μυστικὸ μιᾶς καρδιάς :

Ναί, ἀγαπημένε μου, τὸ γράμμα σου ἦρθε ἀπάνω στὴν ὥρα, γιὰ νὰ διαλύσῃ αὐτὴ τὴν παραξήγησιν ἀνάμεσά μας καὶ νὰ μᾶς σμίξῃ μὲ τὰ γλυκὰ δεσμὰ τῆς ἀγάπης, που τὴν περιμένουν χαρούμενες κι' εὐτυχισμένες μέρες, ὅπως ἐλπίζω.

Στὸ χέρι σου εἶναι εἶναι τώρα πιά, που ἔμαθες καὶ τὸ δικό μου μυστικὸ, νὰ κάνῃς ὅ,τι πρέπει, γιὰ νὰ βροῦμε μιὰν ὥρ' ἀρχήτερα τὴν εὐτυχία.

Περιμένοντας λοιπὸν νέα σου.

Μένω δική σου μ' ἀγάπη

Νίνα

Γράμμα στὴν ἀγαπημένη, που παντρεύεται μὲ ἄλλον

Ἀγαπημένη μου,

Δὲν μπορεῖς νὰ φανταστῆς μὲ πόσο καρδιοχτύπι καὶ μὲ πόση λαχτάρα ἔλαβα τὸ γράμμα σου. Γιατὶ κάτι εἶχα ὑποψιαστῆ τὸν τελευταῖον καιρὸ καὶ περίμενα ἓνα μήνυμα ἀπὸ σένα, γιὰ νὰ βαιβαιωθῶ ποιά ἦταν ἡ ἀλήθεια. Καὶ ἡ ἀλήθεια—ἀλλοίμονο! — Εἶναι αὐτὴ που φοβόμουνα...

Ὡστε, λοιπὸν, σε χάνω γιὰ πάντα, ἀγαπημένη μου... Τὸ γραφτό μου εἶναι νὰ μὴ σε ξαναἰδῶ πιά... Ξέρω ὅλο τὸ ψυχικὸ μαρτύριο που πέρασες τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ δὲν σε παραξηγῶ καθόλου.

Ὅμως δὲν θὰ πάψω ποτὲ νὰ σ' ἀγαπῶ. Ἐσὺ θὰ μείνης ἡ μοναδικὴ καὶ παντοτεινὴ μου ἀγάπη, ἐσὺ θὰ εἶσαι ἡ λατρεία τῆς ζωῆς μου, ὅσο θὰ ὑπάρχω σ' αὐτὸ τὸν κόσμo....

Ἄλλὰ μὴ νομίσης πὼς θ' ἀρχίσω νὰ σοῦ μιλῶ τώρα

για τὴ ρημαγμένη μου καρδιά—καὶ τίποτ' ἄλλο! "Ὅχι, τὸ πῆρα ἀπόφαση πῶς αὐτὴ ἦταν ἡ μοῖρα μου.

Ἐσὺ μονάχα κύτταξε νὰ ζήσης εὐτυχισμένη. Γιατὶ ξέροντας πῶς ζῆς μέσ' στὴν εὐτυχία, μονάχα τότε θὰ νοιώθω καὶ τῆς καρδιάς μου τὸν πόνο ν' ἀνακουφίζεται.

Καὶ μὴ νομίσης πῶς θὰ μισήσω τὸν πλούσιον ἄντρα ποὺ θὰ πάρης. Τίποτα δικό σου καὶ τίποτε ἀπὸ ὅσα βρίσκονται γύρω σου δὲν μοῦ εἶναι δυνατόν νὰ τὰ μισήσω.

"Ὅσο κι' ἂν πονῶ βαθεῖα, γιατί φεύγεις ἀπὸ κοντά, μου, ὡστόσο ὄχι μόνο δὲν ζηλεύω καθόλου, μὰ, ἀπεναντίας δὲν παύω νὰ σοῦ στέλνω νοερά τις καλλίτερες εὐχές μου γιὰ τὸ μέλλον σου.

Ἐσὺ νὰ ζήσης εὐτυχισμένη, κι' ἐγὼ ἄς πονῶ! Ἡ εὐτυχία ἢ δική σου θὰ γλυκαίνει τὸν πόνο μου.

"Ὅσο βαθεῖα κι' ἂν μ' ἔχεις πληγώσει, δὲν θὰ κρατήσω καμμιά κακία. Αὐτὸ ἦτανε τὸ γραφτό μου, αὐτὴ ἦταν ἡ μοῖρα μου!

Εἶσαι ἐλεύθερη νὰ τραβήξης τὸ δρόμο σου, ποὺ σοῦ εὐχομαι ὀλόψυχα καὶ εἰλικρινά νὰ εἶναι ἀνθόσπαρτος κι' εὐτυχισμένος.

Μὴν κλαῖς, ἀγαπημένη μου...

"Ἀφῆσε τὰ δάκρυα γιὰ μένα...

Σὲ φιλῶ γιὰ τελευταία φορὰ

Ὁ παντοτεινὸς σκλάβος σου

Νίκος Γ.

Γράμμα ζήλειας στὴν ἀγαπημένη μας

Ἀγαπητὴ Ἀλέκα,

Μ' ἔχει ρίξει στὴν πιὸ μαύρη ἀπελπισία, αὐτὸ ποὺ διαπίστωσα προχτές μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια. Ἐσὺ νὰ συνοδεύεσαι ἀπὸ ἄλλον ἄνδρα; Ἐνοίωσα τὴν καρ-

διά μου να μαραίνεται και τὰ ώραϊα ὄνειρα πού ἐπλαθα
γιὰ σένα νὰ γίνωνται συντρίμμα . . .

Ἄκόμα δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω στὰ μάτια μου. Κι'
ὅμως σὲ εἶδα ὁ ἴδιος, νὰ πηγαίνης πιασμένη ἀγκαζέ μ' ἕναν
ἄλλον και νὰ γλυκομιλάς μαζί του. Τὶ νὰ ὑποθέσω, τί
νὰ σκεφτῶ γιὰ τὴ στάση σου αὐτή;

Δὲν θέλω νὰ σὲ κατηγορήσω, γιατί εἶναι δικαίωμά
σου νὰ διαθέσης τὴ ζωὴ σου ὅπως ἐσύ νομίζεις καλλί-
τερα. Νομίζω ὅμως πὼς ἔπρεπε νὰ μὲ εἰδοποιήσης γι'
αὐτό. Ἐκτὸς πιά ἂν ἀνήκης στὴν κατηγορία ἐκείνη τῶν
γυναικῶν, πού εἶναι ἄστατες κι' ἐπιπόλαιες και δὲν παίρ-
νουν τίποτα στὰ σοβαρά. Τέτοιο πρᾶγμα ὅμως ποτὲ δὲν
μὲ εἶχες κάνει νὰ τὸ πιστέψω.

Γι' αὐτὸ περιμένω μιὰν ἐξήγηση ἀπὸ σένο, γιὰ νὰ
κανονίσω κι' ἐγὼ τὴ στάση μου. Καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς ἡ
ἐξήγηση αὐτὴ θὰ εἶναι ἱκανοποιητικὴ

Μένω πάντα δικός σου

Ἄνδρας Δ.

Ἀπάντηση στὴν ἐκδήλωση ζήλειας

Ἄγαπημένε μου,

Ἡ λύπη πού μοῦ προξένησε τὸ γράμμα σου εἶναι
ἀφάνταστη. Κι' αὐτὸ γιατί μὲ παρεξήγησες και μὲ ἀδι-
κεῖς. Δὲν σὲ γέλασα, ὅπως νομίζεις, μὰ ἀπεναντίας σὲ
ἀγαπῶ πάντα μὲ τὴν ἴδια θερμὴ και μὲ τὴν ἴδια εἰλικρί-
νεια, ὅπως και τὴν πρώτη στιγμή πού σὲ γνώρισα.

Παρεξήγησις! γιατί ὁ κύριος πού μὲ εἶδες μαζί του
εἶναι ὁ σύζυγος τῆς ἀδελφῆς μου και εἶχαμε μιὰ δουλειὰ
οἰκογενειακῆς φύσεως, πού πηγαίναμε νὰ τὴν ταχτοποιή-
σουμε, πρᾶγμα πού θὰ τὸ διαπιστώσης μὲ τὸν καιρὸ μὲ
τὰ ἴδια σου τὰ μάτια.

Βλέπεις, λοιπόν, ζηλιάρη ότι ή 'Αλέκα είναι πάντα δική σου, πιστή στον έρωτά σου, που δέν σκέφτηκε ποτέ νά τόν προδώση, γιατί έσένα και μόνον άγαπάει. Νά έχης έμπιστοσύνη στην άγάπη μου, γιατί είναι τόσο μεγάλη, όσο και ή δική σου και νά πάψης νά με τυραννάς με τις άδικαιολόγητες ζήλειες σου.

Σέ περιμένω νά τά πούμε και προφορικά

Μέ χίλια φιλιά
'Η 'Αλέκα σου

Γράμμα σ:ήν άγαπημένη μας που είναι άρρωστη

'Αγαπημένη μου,

Δέν μπορείς νά φανταστής πόση άνησυχία ένοιωσα όλες αυτές τις μέρες, που σέ είχα χάσει από τά ραντεβού μας. Χίλιες—δυό άπαισιόδοξες σκέψεις μου τριβέλιζαν τó μυαλό και δέν ήξερα τι νά ύποθέσω, για τήν άδικαιολόγητη αυτήν άπουσία σου, μέχρις ότου έμαθα πώς είσαι άρρωστη στο κρεβάτι.

• 'Η στενοχωρία μου δέν περιγράφεται. 'Η σκέψη πώς ή άγαπημένη μου ύποφέρει με κάνει νά ύποφέρω κι' έγώ τó ίδιο και περισσότερο, άφου μάλιστα δέν μπορώ νά τρέξω κοντά σου, νά σέ παρηγορήσω, νά σέ έμψυχώσω με τήν παρουσία μου για νά περάσης γρήγορα τή δοκιμασία αυτή.

Εύχομαι άπ' τά βάθη τής ψυχής μου νά γίνης γρήγορα καλά, και νάρθης πάλι κοντά μου για νά σέ κάνω νά ξεχάσης τις δύσκολες αυτές μέρες του πόνου και τής άρρώστειας που περνάς μακριά από τόν άγαπημένο σου και νά βρω κι' έγώ τήν ψυχική γαλήνη.

Περαστικά σου.

Μ' άγάπη
Νίκος Ν.

Ἀπάντηση τῆς ἄρρωστης στὸν ἀγαπημένο της

Ἀγαπημένε μου,

Τὸ θερμό σου γραμματάκι μοῦ ξανάφερε τὴ χαρά, πὺ εἶχε στερήσει ἡ ἀρρώστεια αὐτή, πὺ μ' ἔχει καθ-
λώσει στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου. Καὶ ἀπὸ τὴ στιγμή πὺ τὸ
ἔλαβα, αἰσθάνομαι νὰ πηγαίνω καλύτερα. Μὴ σοῦ φανῆ
παράξενο αὐτό, γιατί ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ καλύτερος γιατρός
τοῦ κόσμου.

Δὲν βλέπω τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμή νὰ γίνω ἐντελῶς
καλά, γιὰ νὰ τρέξω γρήγορα κοντά σου καὶ νὰ χορτάσω
ἀπὸ τὰ θερμά σου φιλιὰ καὶ χάρδια.

Ἡ λαχτάρα αὐτὴ θὰ μοῦ δώση τὴ δύναμη νὰ ξεπε-
ράσω τὴ δοκιμασία αὐτὴ πὺ μὲ βρῆκε τόσον ἀναπάντε-
χα, χωρίζοντάς με ἀπὸ σένα, πὺ εἶσαι ὁ μοναδικὸς σκο-
πὸς τῆς ζωῆς μου καὶ τῆς εὐτυχίας

Μὲ χίλια φιλιὰ

Ἡ ἀγαπημένη σου

Κάκια

Γράμμα σὲ μιὰ πάντρεμμένη

Κυρία μου,

Σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσετε γιὰ τὸ διάβημά
μου αὐτό, πὺ καταλαβαίνω πὺς δὲν εἶναι καθόλου σω-
στό, γιατί ἀπευθύνομαι σὲ μιὰ κυρία πὺ ἔχει συνδέσει
τὴ ζωὴ της μ' ἓναν ἄλλον ἄντρα. Μοῦ εἶναι ὅμως ἀδύ-
νατον νὰ κάμω ἀλλιῶτικα ἢ νὰ συγκρατήσω τὸν ἑαυτὸ
μου ἀπὸ μιὰ περιπέτεια πὺ καταλαβαίνω πὺς δὲν θὰ
μοῦ βγῆ σὲ καλό. Καὶ μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ συγκρα-
τηθῶ, γιατί ὅταν σὰς βλέπω χάνω τὰ λογικά μου, καὶ
παύω πιά νὰ εἶμαι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου καὶ τῆς
λογικῆς.

Και μόνον ή θωριά σας με συγκλονίζει όλόκληρον, με κάνει να φλέγωμαι σα λαμπάδα για σας. Οί σκέψεις απλώνονται και τὸ μυαλό μου σταματάει. Τὸ φλογερό σας βλέμμα με σαγηνεύει. Εἴσαστε γεννημένη για μοιραία γυναῖκα, ἔχετε πάνω σας σάν ἕνα μαγνήτη και τραβάτε τούς ἄντρες και τούς κάνετε σκλάβους σας, εἰλωτές σας. Τούς παρασύρετε στην ἄβυσσο τοῦ πόθου, πού δὲν γνωρίζει ἀρχή και τέλος.

Ἐλπίζω, ἀγαπητή μου κυρία, πὼς με καταλαβαίνετε, με νοιώθετε—και ἐπομένως δὲν με παρεξηγήτε. Και διατηρῶ ἀκόμη στο βᾶθος τῆς ψυχῆς μου τὴν κρυφὴν ἐλπίδα ὅτι και σεῖς κάτι αισθάνεσθε για τὸ ἄτομό μου. Περιμένοντας ὅμως μ' ἀνυπομονησία μιὰ διαβεβαίωση αὐτοῦ τοῦ πράγματος, δυὸ λέξεις ἀπὸ τὸ λατρευτό σας χεράκι

Μένω σκλάβος σας
Μενέλαος Δ.

Γράμμα χωρισμοῦ στην ἀγαπημένη μας

Νίνα μου,

Με πόσο βαρειὰ καρδιά παίρνω τὴν πέννα να σοῦ γράψω τοῦτο τὸ γράμμα μου—τὸ τελευταῖο, ἀλλοίμονο! Γιατί πρέπει να χωρίσουμε, ἀγαπημένη μου Νίνα, ἔτσι τὸ θέλησε ἡ μοῖρα μας ἢ κακιά, χαράζοντας στὸν καθένα μας διαφορετικὸ δρόμο στὴ ζωή. Κι' ἔτσι πᾶνε οἱ ἐλπίδες κι' οἱ γλυκὲς προσδοκίες πού τρέφαμε, γκρεμίζονται τὰ ὠραῖα ὄνειρα τῆς ἀγάπης μας, σβήνει ἢ λαμπάδα τοῦ ἔρωτά μας για πάντα.....

Ἔτσι, λοιπόν, ἀποφάσεις να παντρευτῆς μ' ἐκεῖνον πού σοῦ προξενεύουν οἱ δικοί σου; Μοῦ γράφεις πὼς δὲν μποροῦσες να κάνης ἀλλιώτικα, δὲν μποροῦσες να μὴν ὑπακούσης στὴ θέληση τῶν γονέων σου και ὅτι δέχτηκες

αυτή τη θυσία, όπως την λές, με ματωμένη την καρδιά και με σπαραγμό της ψυχής σου.

Το ξέρω, το πιστεύω και γι' αυτό πονώ ακόμη περισσότερο. Φαίνεται πως δεν ήταν γραφτό μας να ολοκληρώσουμε την όμορφη ιστορία της αγάπης μας, να απολαύσουμε τον έρωτά μας ως το τέλος, ενώμενοι για πάντα με τα γλυκά δεσμά της αγάπης.

Και τώρα, ή σκέψη πως σε λίγο θ' ανήκης σ' έναν άλλον, με κάνει αφάνταστα δυστυχισμένον. Αύριο, μεθαύριο ένας άλλος, ένας ξένος θα σε σφιγγη στην αγκαλιά του, ψιθυρίζοντάς σου τα ίδια εκείνα λόγια, που ως χτές ακόμα, λιγωμένη από έρωτα, άκουγες από τα δικά μου χείλη... Αυτή ήταν ή μοίρα μας. Νίνα μου! Έτσι το θέλησαν οι άνθρωποι να μας χωρίσουν, να διαλύσουν το όρατο όνειρο της ζωής μας...

Και τώρα τι μας μένει να κάνουμε άλλο, από το να υποταχτούμε στη σκληρή αυτή μοίρα; Πρέπει να βρούμε την υπεράνθρωπη δύναμη για να πείσουμε τις σπαραγμένες καρδιές μας να το πάρουν απόφαση, πως ο μεγάλος μας έρωτας ήτανε μια ιστορία, ένα έπεισόδιο της ζωής μας, που τελείωσεν, άλλοιμονο, για πάντα!

Το ξέρω πως θα πονέσουμε αφάνταστα και οι δύο μας για τον χωρισμό μας αυτόν, πως οι ψυχές μας θα θρηνήσουνε σπαραχτικά το χαμένον έρωτά μας. Μά αφού έτσι το θέλησε ή μοίρα κι' αφού δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτ' άλλο, παρά να υποταχτούμε στη σκληρή αυτή θέλησή της, ας σφίξουμε τις καρδιές μας κι' ας ακολουθήσουμε το ταξίδι του έρωτά μας, πιασμένοι νοερά από το χέρι, για τελευταία φορά...

Ο πόνος πλημμυρίζει την καρδιά μου και μου θολώνει τη σκέψη, έμποδίζοντάς με να προχωρήσω. Βρίσκω μόνο το κουράγιο να σου εύχηθώ, με βουρκωμένα, μάτια να συναντήσης κάθε ποθητή εύτυχία, στον καινούργιο αυτό δρόμο που χαράζεις στη ζωή σου.

Όσο για μένα, θα έχω παντοτεινά κλεισμένη μέσα

στην ψυχή μου τὴν εἰκόνα σου καὶ στὴ θύμησή μου τὶς ὀμορφες στιγμὲς ποὺ περάσαμε μαζί!..

Χαῖρε, γιὰ πάντα
Ὁ Μένιος σου

Γράμμα γιὰ διακοπὴ σχέσεων

Ἀγάπη μου,

Θὰ καταλαβαίνης βέβαια καὶ ἡ ἴδια, πὼς ὕστερα ἀπὸ ὅτι ἔμεσολάβησε μεταξὺ μας, οἱ σχέσεις μας δὲν εἶναι δυνατόν πιά νὰ ἐξακολουθήσουν. Δὲν φανταζόμουν ποτὲ πὼς θὰ ἐπρόδιδες μ' ἕναν τέτοιο τρόπο τὸν ἔρωτά μας, τοὺς ὄρκους ποὺ μοῦ ἔδινες γιὰ μιὰν αἰώνιαν ἀγάπη, ὅτι θὰ τὰ ξεχνοῦσες ὅλα πηγαίνοντας μ' ἕναν ἄλλον. Ἄν δὲν τὸ βλεπα μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια, δὲν θὰ τὸ πίστευα ποτέ. Τότε πολὺ σὲ εἶχα ἀγαπήσει...

Εἶχα πλέξει τὰ ὠραιότερα ὄνειρα γιὰ τὸν ἔρωτά μας καὶ ἡ μόνη μου λαχτάρα ἦταν νὰ χτίσω μιὰν ὥρ' ἀρχήτερα τὴν ὄνειρεμένη φωλιά, ποὺ θὰ μᾶς δεχόταν γιὰ πάντα. Καὶ ὄνειροπολοῦσα μιὰν εὐτυχισμένη ζωὴ μαζί σου, νὰ σὲ λατρεύω μέρα—νύχτα γονατιστὸς καὶ νὰ προλαμβάνω κάθε ἐπιθυμία σου.

Τώρα ὅμως ἐξού, μὲ τὴν ἐπιπολαιότητά σου, μοῦ γκρέμισες ὅλα μου τὰ ὄνειρα, βυθίζοντάς με στὴν πιὸ μαύρη ἀπελπισία. Σὲ εἶχα πιστέψει καὶ σοῦ εἶχα χαρίσει τὴν καρδιά μου. Δυστυχῶς ὅμως δὲν τὴν ἀξίζεις. Δὲν μοῦ μένει λοιπὸν τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ σφίξω μὲ πόνο τὴ σπαραγμένη μου καρδιά καὶ ν' ἀκολουθήσω μονάχος μου τὸ δρόμο τῆς μοίρας μου. Αὐτὸ μρῶ ἐπιβάλλει ἡ ἀξιοπρέπειά μου καὶ ἡ τιμὴ μου.

Ἐκεῖνος ποὺ σὲ εἶχε ἀγαπήσει εἰλικρινά

Πρόταση γάμου σὲ πολὺ γνωστὴ κοπέλλα

Ἀγαπητὴ Μαίρη,

Γνωρίζομαστε τόσο καλά, ὥστε δὲ νοιώθω τὴν ἀνάγκη νὰ σοῦ γράψω πολλὰ, γιὰ νὰ με καταλάβης.

Ξέρεις πὼς ἀνέκαθεν δὲν ἤμouνα καὶ τόσο φίλος τοῦ γάμου, οὔτε καὶ βιαζόμουνα νὰ παντρευτῶ. Ἡ μεγάλη μας γνωριμία ὅμως καὶ ἡ σύγκριση τῶν δικῶν σου προτερημάτων με τῶν ἄλλων κοριτσιῶν ποῦ ἔτυχε νὰ γνωρίσω, μ' ἔκαμαν ν' ἀρχίσω νὰ σκέπτομαι σοβαρὰ πὼς εἶναι πιά καιρὸς νὰ παντρευτῶ καὶ ὅτι δὲν θὰ μπορούσα νὰ βρῶ καλλίτερο σύντροφο τῆς ζωῆς μου ἀπὸ ἐσένα.

Μὴ με παρεξηγήσης ποῦ σοῦ γράφω τόσο ἀπλᾶ καὶ καθαρὰ, ἀλλὰ ξέρεις τὸν χαρακτήρα μου καὶ γι' αὐτὸ ἐλπίζω πὼς θὰ δεχτῆς τὰ γραφομενά μου ὅπως πρέπει, δηλαδὴ σὰν βγαλμένα κατ' εὐθειαν ἀπὸ τὴν καρδιά μου.

Ξέροντάς σε τόσο καλά, ἔχω ἐκτιμῆσει τὰ χαρίσματά σου κι' ἔχω φτάσει νὰ πιστεύω πὼς θὰ ἦσουν ὁ ἰδεώδης σύντροφος τῆς ζωῆς μου, ἡ μοναδικὴ εὐτυχία μου.

Ἄλλὰ καὶ σὺ με ξέρεις καλά, ξέρεις τὸ χαρακτήρα μου, τίς συνήθειές μου, τὴν κοινωνικὴ μου θέση, τὰ εἰσοδήματά μου. Καὶ φαντάζομαι νὰ συμφωνῆς με τὴ δικὴ μου γνώμη, πὼς εἴμαστε πλασμένοι ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον, πὼς δὲν θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ πιὸ ταιριαστό ζευγάρι ἀπὸ τὸ δικό μας καὶ πὼς, ἂν ἐνώσουμε τίς τύχες μας, θὰ ζήσουμε μιὰ ζωὴ ἀνέφελη κι' εὐτυχισμένη.

Σκέψου, λοιπόν, αὐτὰ ποῦ σοῦ γράφω κι' ἀπάντησέ μου τὸ γρηγορώτερο, ἀφοῦ πρῶτα ρωτήσης τὴν καρδιά σου, ποῦ ἐλπίζω πὼς κάτι θὰ νοιώθῃ γιὰ μένα.

Μ' ἀγάπη κι' ἐκτίμηση

Νίκος

Ἀπάντηση τῆς φίλης κοπέλλας

Ἀγαπητέ Νίκο,

Γεμάτη ἀπό εὐτυχία καὶ χαρὰ γιὰ τὸ γράμμα σου, σπεύδω νὰ σοῦ ἀπαντήσω ἀμέσως, γράφοντάς σου μὲ τὴν ἴδιαν εὐλικρίνεια πὺ μοῦ μιλάς κι' ἐσύ.

Λοιπὸν, ἀγαπητέ μου, θεωρῶ τιμὴ μου τὴν τόσο εὐγενικὴ πρότασή σου καὶ ξέροντας τόσο καλὰ τὸν χαρακτῆρα σου εἶμαι βέβαιη πὺς θὰ εὐτυχῆσω μαζί σου.

Ὅσο γιὰ μένα, ἡ καρδιά μου εἶναι πλημμυρισμένη ἀπὸ ἐκτίμηση καὶ συμπάθεια γιὰ τὸ ἄτομό σου, γιὰτι ἡ μακρὰ μας γνωριμία μ' ἔχει κάμει νὰ καταλάβω τὸ τι ἀξίζεις.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πρότασή σου μὲ γέμισε ἀπὸ εὐτυχία. Μὴν ἀμελήσης, λοιπὸν, νὰ ἔλθης τὸ συντομώτερο καὶ στὸ σπίτι, ζητώντας με ἀπὸ τοὺς δικούς μου.

Τὸ μέλλον μας θὰ εἶναι εὐτυχισμένο.

Μὲ πολλὴν ἀγάπη

Μαίρη

Πρόταση γάμου σὲ χήρα

Ἀξιότιμη Κυρία,

Ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς σας, ὁ ἐξαιρετος χαρακτήρας σας καὶ ἡ προσήνειά σας ἔχουν τραβήξει τὴν προσοχή μου ἀπὸ πολὺν καιρὸ κι' ἔχουν σκλαβώσει τὴν καρδιά μου περισσότερο ἴσως ἀπὸ ὅ,τι ἡ γλυκειὰ ὀμορφιά σας, πὺ δὲν φαντάζομαι ν' ἀφήνη κανέναν ἀσυγκίνητο.

Δὲν θέλησα ὅμως τόσον καιρὸ νὰ σὰς ἐκφράσω τὰ αἰσθήματά μου αὐτά, γιὰτι σεβόμουνα τὸ πένθος σας, πὺ φυσικὸ ἦταν νὰ σὰς κάνη νὰ μὴ νοιώσετε γιὰ μένα τὴν ἴδια συμπάθεια, πὺ μοῦ ἔχετε ἐμπνεύσει. Τώρα ὅμως νομίζω πὺς εἶναι καιρὸς πιά ν' ἀνοίξετε καὶ σεῖς

τήν πονεμένη καρδιά σας, γιατί είναι τόσο σπάνια τὰ προτερήματα καὶ οἱ χάρες σας, ὥστε ἀδικεῖτε πολὺ τὸν ἑαυτὸ σας ἐξακολουθώντας νὰ ἀποστρέψετε τὰ ἐγκόσμια καὶ μένοντας προσκολλημένη σ' ἓνα πένθος, πού ὅσο κι' ἂν εἶναι μεγάλο, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ σᾶς σκλαβώσῃ καὶ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ σας.

Γι' αὐτό, ἀξιότιμη κυρία, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ἐκτίμηση πού νοιώθω γιὰ σᾶς εἶναι τόσο εὐλικρινῆς καὶ βαθειά, ὥστε θὰ τὸ θεωροῦσα σὰν τὴ μεγαλύτερη εὐτυχία τῆς ζωῆς μου ἂν δεχόσαστε νὰ συνδέσετε τὴν τύχη σας μαζί μου.

Δὲν παραβλέπω, βέβαια, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού ἐχάσατε ἦταν ἓνας σύζυγος στοργικὸς κι' ἀγαπημένος. Σᾶς ὑπόσχομαι ὅμως ὅτι θὰ προσπαθίσω, ὅσο μπορῶ, νὰ σᾶς κάνω αὐτὴ τὴν ἀπώλεια λιγώτερω αἰσθητὴ καὶ νὰ γίνω γιὰ σᾶς ἓνας τὸ ἴδιο, ἂν ὄχι καὶ περισσότερο πιστὸς καὶ στοργικὸς σύντροφος.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ μὲ παραξηγήσετε γιὰ τὸ θάρρος πού παίρνω νὰ σᾶς γράψω τοῦτο τὸ γράμμα, ἓνα θάρρος πού τὸ ἐμπνέει ἡ εὐλικρινῆς συμπάθεια καὶ ἀφοσίωση γιὰ τὸ πρόσωπό σας, ἀλλὰ νὰ θελήσετε νὰ μοῦ ἀπαντήσετε τὸ συντομώτερο.

Καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς ἡ ἀπάντησή σας αὐτὴ θὰ εἶναι εὐνοϊκή.

Μένω μὲ βαθειὰν ἐκτίμηση

Δικός σας

Δημ. Ἰωάνν^ᾶτος

Ἡ ἀπάντηση τῆς χήρας

Ἀγαπητέ Κύριε,

Ἡ ἀνάμνηση τοῦ συντρόφου πού ἔχασα εἶναι ἀκόμα τόσο πρόσφατη καὶ ζωηρή, ὥστε διώχνει κάθε ἄλλο αἴ-

γιατί πιστεύω ότι από αυτόν το γάμο θα ευτυχίσουμε και οι δύο, καθώς και οι γονείς μας, που θα δεχτούν πολύ ευχάριστα αυτή την είδηση.

Ἡ καρδιά μου, ἐλεύθερη ἐντελῶς μέχρι σήμερα, αἰσθάνεται τόσην ἐκτίμηση καὶ συμπάθεια γιὰ τὸ πρόσωπό σας, ὥστε πιστεύω ὅτι θὰ νοιώσῃ καὶ τὴν πιὸ θερμὴ ἀγάπη γιὰ σᾶς, μὲ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἐπιθυμίας σας, πού θέλω νὰ πιστέψετε πῶς εἶναι καὶ δική μου ἐπιθυμία, ἐξ ἴσου φλογερή, ὅσο καὶ σὲ σᾶς.

Σᾶς παρακαλῶ, λοιπόν, φίλε κ. Γιώργο νὰ μὴν ἀργοπορήσετε νὰ κάμετε τὸ σχετικὸ διάβημά σας στοὺς γονεῖς μου, ἔχοντας ἐκ τῶν προτέρων τὴν πλήρη συγκατάθεσή μου, γιὰ νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ συντομώτερο ἢ εὐτυχία καὶ τῶν δύο μας,

Μὲ βαθειὰν ἐκτίμηση
Εἰρήνη Δ....

Ἄλλη πρόταση γάμου

Ἀξιότιμη Δεσποινίς,

Δὲν θὰ ἐπιχειρήσω, μὲ τὸ γράμμα αὐτό, νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰ αἰσθήματα πού ἔχουν γεννηθῇ μέσα στὴν καρδιά μου, ἀπὸ τὴ στιγμή πού εὐτύχησα νὰ σᾶς γνωρίσω. Κι' αὐτὸ γιατί τὰ φυσικὰ καὶ ψυχικὰ σας χαρίσματα εἶναι τόσο πλούσια καὶ θαυμαστά, ὥστε ὄχι μόνον ὁ ὑποφαινόμενος, ἀλλὰ ὅποιοσδήποτε σᾶς γνωρίζει, εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴν ὑποστῇ τὴν ἐπίδρασή των καὶ νὰ μὴ νοιώσῃ βαθειὰ μέσ' στὴν ψυχὴ του νὰ συγκλονίζεται ἀπὸ θαυμασμὸ γιὰ σᾶς.

Θὰ ἤμουν λοιπόν, ἀξιότιμη δεσποινίς, ὁ πιὸ εὐτυχισμένος ἀπ' ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, ἂν ἤξερα ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε δώσει ἔστω καὶ τὴν ἐλάχιστη προσοχὴ στὸ ταπεινὸ

ἄτομο. Δυστυχῶς, ὅμως, τίποτε δὲν μὲ κάνει νὰ τρέφω μιὰ τέτοια ἐλπίδα καὶ γι' αὐτό, προτοῦ ἀποταθῶ στοὺς σεβαστοὺς γονεῖς σας, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ πληροφορήσετε ἂν τρέφετε ἀπέναντί μου κάποια συμπάθεια, πού θὰ μοῦ δώσει τὸ θάρρος νὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ δεχθῆτε μὲ εὐμένεια τὴν φλογερή μου παράκληση νὰ ἐνώσωμε τίς τύχες μας.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσετε γιὰ τὸ θάρρος πού παίρνω ν' ἀπευθυνθῶ πρῶτα σὲ σᾶς, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ ξέρω τίς διαθέσεις σας ἀπέναντί μου προτοῦ προχωρήσω σὲ ὅποιοδήποτε διάβημα, πού θὰ ἦταν πιθανὸν νὰ σᾶς στενοχωροῦσε, ἂν τυχόν κι' ἔχετε δώσει ἄλλοῦ τὴν καρδιά σας, πρᾶγμα πού θὰ μὲ ἔκανε τὸν πιὸ δυστυχισμένον ἄνθρωπο τοῦ κόσμου.

Γιατί, θέλω νὰ πιστέψετε, ἀξιότιμη δεσποινίς, πὼς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού σᾶς συνάντησα, ἔχω νοιώσει τόσο φλογερὸ καὶ εἰλικρινῆ ἔρωτα γιὰ σᾶς, ὥστε ἀπὸ τότε καὶ στὸ ἐξῆς νὰ ἔχω τάξει σάν μοναδικὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς μου τὴν ἐνώσή μου μαζί σας. Γι' αὐτὸ καὶ τολμῶ νὰ σᾶς γράψω τοῦτο τὸ γράμμα μου στὸ ὅποιο σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴν ἀρνηθῆτε ν' ἀπαντήσετε. Τὴν ἀπάντησή σας αὐτὴ θὰ τὴν περιμένω μὲ λαχτᾶρα καὶ ἀγωνία καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ εἶναι εὐνοϊκὴ καὶ θὰ μοῦ χαρίση τὴν παντοτεινὴ εὐτυχία τῆς ζωῆς μου.

Καὶ μὲ τὴν ἀναμονὴν αὐτὴν

Μένω δικός σας

Περικλῆς Σ.

**Ὁ γιὸς ζητάει τὴν ἄδεια τῶν γονέων
γιὰ νὰ παντρευτῆ**

Σεβαστοὶ μου γονεῖς,

Τὸ γράμμα μου αὐτὸ θὰ σᾶς κἀνῆ ἴσως νὰ ἐκπλαγῆτε, ἐλπίζω ὅμως ὅτι καὶ θὰ σᾶς εὐχαριστήση, γιατί

Νεωτάτη Ἑρωτικὴ Ἐπιστολογραφία

πρόκειται για μιάν υπόθεση από την όποιαν εξαρτάται τό μέλλον μου καί ή εύτυχία της ζωής μου.

Άκοϋστε, λοιπόν, τί μοϋ συμβαίνει: Τώρα τελευταία έχω γνωριστή με μιá πολύ καλήν οίκογένεια, τοϋ κ. Κ., πού καί σεΐς τοϋς ξέρετε από παλιά. Ή οίκογένεια αύτή έχει μιá κόρη, τή δεσποινίδα Καίτη, μιá κοπελλα έξαιρετική, μορφωμένη, νοικοκυρά, φρόνιμη, σεμνή κι' έξαιρετικά συμπαθή. Καθώς καταλαβαίνετε τά προσόντα καί ή ώμορφιά της κοπέλλας αύτης δέν με άφησαν άνεπηρέαστο, τόσοσν ώστε άποφάσισα νά συνδέσω τήν τύχη μου μαζί της, ζητώντας την άπό τοϋς γονείς της σέ γάμο, γιατί είμαι βέβαιος ότι είναι μιá σπάνια κοπέλλα, με τήν όποιαν θά εύτυχήσω όσο με καμμιάν άλλη.

Θά ήθελα όμως, προτοϋ κάμω κανένα σχετικό διάβημα νά έχω τή γνώμη σας καί τή συγκατάθεσή σας πάνω σ' αύτό κι' αύτός είναι ό λόγος πού σάς γράφω τοϋτο τό γράμμα μου.

Έλπίζω, λοιπόν, πώς θά θελήσετε νά μοϋ άπαντήσετε τό συντομώτερο καί θά περιμένω μ' άνυπομονησία καί λαχτάρα τήν άπάντησή σας, άπό τήν όποιαν εξαρτάται ή εύτυχία της ζωής μου. Γιατί, δέν έχω καμμιάν άμφιβολία ότι ή κοπέλλα αύτή πού διάλεξα για σύντροφο τοϋ βίου μου είναι ή Ιδανική σύζυγος πού μοϋ ταιριάζει. Δέν θέλω όμως νά κάμω τίποτα χωρίς νά έχω τήν άδειά σας καί τήν εύχή σας.

Περιμένοντας λοιπόν τήν άπάντησή σας, πού έλπίζω πώς θά είναι εύνοϊκή,

Σάς φιλώ με σεβασμό κι' άγάπη

Ό γυιός σας

Κώστας Ν.

Οί γονεῖς ἀποτρέπουν τὸ παιδί τους ἀπὸ γάμον

Ἀγαπητέ μας Κώστα,

Ἐλάβαμε τὸ τελευταῖο σου γράμμα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐδιαβάσαμε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον. Μᾶς λὲς σ' αὐτὸ τὴν ἐπιθυμία σου νὰ ζητήσης σὲ γάμο τὴν δεσποινίδα Ρένα Κ., τῆς ὁποίας τὴν οἰκογένεια γνωρίζαμε ἄλλοτε καὶ δὲν ἀμφιβάλλουμε ὅτι καὶ ἡ ἴδια θὰ εἶναι καλὴ καὶ ἄξια ἐκτιμήσεως, ὅπως καὶ οἱ γονεῖς τῆς.

Ὡστόσο ὁμως, ἀγαπητό μας παιδί, σὲ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ἀφήσης νὰ σοῦ ποῦμε καθαρά τὴ γνώμη μας γι' αὐτὸ τὸ συνοικέσιο ποὺ σκέπτεσαι νὰ κάμης, γιατί ἴσως ἐσὺ δὲν βλέπεις τὰ πράγματα ὅπως εἶναι ἢ παρασύρεσαι ἀπὸ τὰ αἰσθήματά σου, παραβλέποντας τὴν ἀλήθεια.

Ξέρεις, βέβαια, πολὺ καλύτερα ἀπὸ μᾶς, ἀγαπητέ μας Κώστα, πὼς ἡ κατάστασή σου δὲν εἶναι τέτοια, ὥστε νὰ σοῦ ἐπιτρέπη τ' ἀναλάβης τὰ βάρη ἐνὸς γάμου. Οὔτε μόνιμη δουλειὰ ἔχεις, οὔτε καμμὴν ἰδιαίτερη περιουσία καὶ σήμερα, μὲ τὴ δουλειὰ ποὺ κάνεις, δὲν μπορεῖς καλὰ —καλὰ νὰ ζήσης οὔτε τὸν ἑαυτὸν σου τὸν ἴδιο. Ἔτσι, καθὼς μάλιστα μᾶς γράφεις πὼς ἡ κόρη ποὺ σκέπτεσαι νὰ παντρευτῆς δὲν ἔχει καθόλου προῖκα, κινδυνεύετε νὰ βρεθῆτε μετὰ τὸ γάμο σας σὲ πολὺ δύσκολη οἰκονομικὴ θέση καὶ ὅσο θ' αὐξάνουν τὰ ἐξοδα μὲ τὰ παιδιά κλπ., τόσο ἡ κατάσταση θὰ χειροτερεύη, μέχρι ποὺ νὰ φτάσετε στὸ ἀδιέξοδο—καὶ στὴν ἀπελπισία....

Μᾶς γράφεις πὼς ἡ κοπέλλα εἶναι καλὴ, καταδεχτική, φρόνιμη, καὶ πὼς ἔχει ἕνα σωρὸ προτερήματα καὶ χάρες. Τὶ νὰ τὰ κάνης ὁμως ὅλ' αὐτά, ὅταν δὲν ἔχης τὰ μέσα νὰ συντηρήσης μιὰν οἰκογένεια; Ἐξ ἄλλου, ἂν ὑπολογίζης στὴ βοήθειά μας, αὐτὸ ἀποκλείεται, γιατί καθὼς ξέρεις πολὺ καλὰ κι' ἐμεῖς οἱ ἴδιοι μὲ δυσκολία τὰ βγάνουμε πέρα κι' ὄχι μόνον δὲν μπορούμε νὰ βοηθήσουμε οὔτε κι' αὐτὸ τὸ παιδί μας ἀκόμα, ἀλλὰ κι' ἀπὸ τοὺς ἑαυτοὺς μας στερούμεθα ἕνα σωρὸ χρήσιμα κι' ἀπαραιτήτα.... Μὴ μᾶς παρεξηγῆς, ἀγαπητό μας παιδί, ποὺ

σοῦ γράφουμε τόσο ὠμά καὶ καθαρὰ τὰ πράγματα, ἀλλὰ δυστυχῶς αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ πρέπει νὰ τὴ σκεφτῆς καὶ νὰ τὴ ζυγιᾶσης καλὰ προτοῦ κάμης ὅ,τι δῆποτε, γιὰ τὸ ὁποῖον ἀργότερα θὰ μετανοιώσης πικρά.

Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ προσέξης πολὺ αὐτὰ ποῦ σοῦ γράφουμε καὶ νὰ συμμορφωθῆς μὲ τὴ γνώμη μας ματαιώνοντας αὐτὸ τὸ συνοικέσιο ποῦ ἐτοιμάζεις. "Ἐχεις καιρό, ἀργότερα, ὅταν θὰ φτειᾶξης τὴν κατάστασή σου, νὰ σκεφτῆς καὶ γιὰ γάμο. "Ὅπως εἶσαι τώρα, ἓνας γάμος θὰ ἦταν ἡ καταστροφή σου. "Ἀκουσε, λοιπόν, τὴ συμβουλή μας καὶ δὲν θὰ μετανοιώσης.

Περιμένουμε γρήγορα νέα σου καὶ σὲ φιλοῦμε

Μ' ἀγάπη
Οἱ γονεῖς σου

Η ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΜΕ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Τι συμβολίζει τὸ καθένα

A

Ἄγιόκλημα (κλωνάρι). Μὲ σκλάβωσες. Ποτὲ δὲν θὰ χωρισθοῦμε.

Ἄγιόκλημα (φύλλο). Θὰ εἶσαι πολὺ εὐτυχῆς ἂν μὲ πάρης. Ζήτησέ με ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου.

Ἄγκυνάρα (φύλλο). Δὲν ξεύρεις τὸν ἔρωτά μου.

Ἄγκυνάρα (ὀλόκληρη). Νὰ ἔχης ἐμπιστοσύνη στὰ λεγόμενά μου.

Ἀγριάδα. Σὲ μισῶ εἶμαι ἐχθρὸς σου.

Ἀγριαχλαδιά. Μὲ τυραννεῖς μὲ τὸ φέρισμό σου.

Ἀγριελιά (φύλλο). Δὲν σὲ καταλαβαίνω. Τὸ κλωνάρι : εἶσαι κρύος.

Ἀγριοζιτζιφιὰ (φύλλο). Φεύγω σὲ λίγο λυπημένος. (κλωνάρι). Θὰ γυρίσω καὶ πάλι γιὰ χατήρι σου.

Ἀκακία (λευκή), ἄνθος. Ἔρωσ πλατωνικός. Τὸ κλωνάρι. Πρῶτο αἴσθημα. Γιὰ σένα μόνον.

Ἀκακία (κίτρινη), τὸ ἄνθος : Εἶμαι εἰλικρινής. Τὸ κλωνάρι. Σὲ λατρεύω.

Ἀκακία (κοκκινωπὴ). Εἶσαι πολὺ χαριτωμένη.

Ἀγκάθι. Εἶσαι ἀναιδής. Μὴ μὲ ἐνοχλεῖς πιά.

Ἀλόη (καρπὸς) Περίμενέ με. Τὸ ἄνθος : Ἔχε ὑπομονὴ καὶ θὰ σὲ πάρω.

Ἀμάραντος. Τὴν ὠρισμένη ὥρα θὰ εἶμαι ἐκεῖ. Τὸ ἄνθος ἔχω ἀπελπισθῆ ἀπὸ σένα.

Ἀμυγδαλιὰ (ἄνθος). Ἐπιθυμῶ νὰ σὲ παντρεύθῳ μὲ θέλεις ; Κλωνάρι : Τρελλαίνομαι γιὰ σένα. Νὰ ἐλπίζω.

Ἀμπελόκλημα (φύλλο). Δὲν δέχομαι τὸν ἔρωτά σου. Κλωνάρι μὲ φύλλα. Μὲ τρελλαίνεις. Λυπήσομε.

Ἄντρακλα. Χάθηκες. Πότε θά σέ ξαναἰδῶ.

Ἄχλαδιὰ (ἄνθος). Ἴσως σέ ἀπολαύσω. Κλωνάρι : Μὲ δυσαρεστεῖς μὲ τὰ λόγια σου.

Β

Βαμβάκι (φυτό). Ὑποφέρεις γιὰ μένα ; Πές μου το.

Βανίλλια. Σ' ἀγαπῶ στὸ ὁμολογῶ.

Βασιλικὸς πλατύφυλλος (ὀρθός). Δέχομαι μ' ὅλη τὴν καρδιά τὸν ἔρωτά σου καὶ τὸν νοιώθω.

Βασιλικὸς (μὲ μικρὰ φύλλα, ὀρθός). Χαίρομαι νὰ σέ βλέπω. Πρὸς τὰ κάτω : Ὑποκρίνεσαι πὼς μ' ἀγαπᾶς. Σὲ κατάλαβα πιά.

Βάτος. Μὲ τύλιξες ἄδικα.

Βατράχι (θαλασσί). Εἶσαι ὄλο γοητεία.

Βατράχι (κόκκινο). Εἶσαι πρότυπον ἀρετῆς.

Βελανιδιά. Σ' ἀγαπῶ στὰ ἀλήθεια.

Βερυκοκιὰ (ἄνθος). Εἶσαι ἄσχημος. Κλωνάρι. Εἶσαι φτωχεῖα. Ἐγὼ θέλω προῖκα.

Βιόλα (κόκκινη). Σὲ θαυμάζω. Κίτρινη : Σὲ μισῶ. Μὴ μ' ἐνοχλεῖς.

Βρῦζα. Νὰ μὴ σέ βρέπω.

Βρῦον. Εἶμαι φτωχός. Μπορῶ νὰ σ' ἀγαπήσω ;

Βυσσινιὰ (ἄνθος). Σέβομαι τὸν ἔρωτά μου. Κλωνάρι : Ἄφησε τοὺς ἄλλους ἔραστάς.

Γ

Γαζία (κλωνάρι). Μοῦ πλήγωσες τὴν καρδιά. Ἄνθος : Ὑποφέρω γιὰ σένα. Μήπως καὶ σύ γιὰ μένα ;

Γαῖδουράγκαθο. Ἐχεις πὸλύ καλὴ καρδιά καὶ σέ ἐκτιμῶ.

Γαρούφαλλο (κόκκινο). Σ' ἔρωτεύθηκα μ' ὄλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς μου.

Γαρούφαλλο (λευκὸ). Νοιώθω τὸν πιὸ ἀγνὸ ἔρωτα γιὰ σένα.

Γαρούφαλλο (κίτρινο). Οὔτε θέλω νὰ σε βλέπω.

Γαρούφαλλο (ἄγριο). Εἶσαι πολὺ τσαχπίνα καὶ ζωηρὴ. Φοβοῦμαι πὼς δὲν θὰ εἶσαι πιστὴ.

Γιασεμί (ιδεὲς στὴ λέξι «ιασεμί»).

Δ

Δάλια (λευκὴ). Γιατί δὲν μ' ἀγαπᾶς ; Κίτρινη: Περίμενε γράμμα μου. Κόκκινη: Ἔχεις πολλοὺς φίλους κι' αὐτὸ μὲ λυπῆ πολὺ. Κόκκινη βαθιὰ: Μᾶς κατάλαβαν. Φυλάξου. Μὲ διάφορα χρώματα: Σ' ἀγάπησα πολὺ. Οὐρανί. Δὲν σ' ἀποφεύγω μὰ οὔτε καὶ σ' ἀγαπῶ. Μελιτζανιά. Λάβε τὰ μέτρα σου, μᾶς ψαρακολουθοῦν.

Δαμασκητιά (κλωνάρι) Πρέπει νὰ εἶσαι ταπεινὴ γιὰ νὰ ἐπιτύχωμε τὸ σκοπὸ μας.

Δαμασκητιά (ἄνθος) Κράτησε τὸ λόγο ποῦ μοῦ ἔδωσες.— Ἄγριοδαμασκητιά. Εἶμαι ἀνεξάρτητη.

Δάφνη πικρὴ. Στις 11 ἡ ὥρα. Δάφνη: Θὰ δοξασθῆς.

Δενδρολίβανο. Ἡ παρουσία σου μοῦ δίνει χαρὰ.

Δενδρομολόχα (ἄνθος). Οἱ καλὲς μας μέρες πέρασαν πιά. Κλωνάρι: Ἔχω κακὲς ἀναμνήσεις.

Δυόσμος. Στάς 10 ἡ ὥρα.

Ε

Ἐλιά. (Κλωνάρι). Στις 12 τὰ μεσάνυχτα.

Ἐλατο. Προσπάθησε νὰ καταφέρης τοὺς γονεῖς σου καὶ πρὸ παντὸς τὴ μαμᾶ σου.

Ζ

Ζαφουρά. Μ' άπαταῶς κι' ὄμως ξαίρεις πῶς σέ λα-
τρεύω.

Η

Ἥλιος. Ἐπιθυμῶ νά σέ φιλήσω.

Ἡράνθεμον. Εἶμαι μικρῆ ἀκόμη γιά ἔρωτες.

Θ

Θρούμπι. Εἶσαι πιστή. Θά τό κανονίσωμε.

Θυμάρι (ἄγριο). Σοῦ εἶμαι εὐγνώμων. Ἡμερο : εἶσαι
μυστικός, μὴ φοβᾶσαι λοιπόν.

Ι

Ἰασεμί (λευκό). Εἶσαι πολὺ ἀξιαγάπητη. Μὲ μα-
γεύεις. Κίτρινο : Σὲ ἀγαπῶ πολὺ κι εἶμαι εὐτυχῆς γι' αὐτό.

Ἰασεμί. Μὲ κάνεις εὐτυχισμένον. Εἶμαι εὐχαριστή-
μένη. Ἀσπροκίτρινο : Ἔχε ἐμπιστοσύνη σὲ μένα καὶ νά
κοιμᾶσαι ἤσυχη.

Ἰον. Εἶσαι σεμνὴ καὶ μὲ συγκινεῖς πολὺ.

Ἰτιά. Γιατί χθὲς ἤσουν τόσο λυπημένη ;

Κ

Καμέλια (λευκή). Τὰ γράμματά σου τὰ φυλάγω σάν
κάτι τὸ ἱερό. Γράφε μου πιὸ συχνά.

Καμέλια. (κόκκινη). Σὲ καταλαβαίνω. Μὲ καταλα-
βαίνεις καὶ σύ ;

Κανέλλα. "Έχεις πολλούς έχθρους. Φυλάξου.

Καπουκίνος (λευκός). Σοῦ εἶμαι πιστός. Πίστεψέ με.

Καπουκίνος (κόκκινος). Τὰ μάτια σου με σκλάβωσαν.

Γαλάζιος : Ζητῶ τὴν ὑποστήριξι σου γιὰ νὰ πετύχωμε.

Καρουφύλλι. Δὲν σε ἀντιπαθῶ μὰ οὔτε καὶ γὰρ συμπαθῶ.

Καρύδι. Εἶσαι σκληρή. Θὰ με τρελλάνης.

Καρυδόφυλλο. Μὴ με ζηλεύεις. Κρατῶ τὸν ὄρκο μου.

Καστανιά. Στείλε μου προξενιά καὶ θὰ ἐπιτύχης.

Κέδρο. Εἶσαι πονηρός. Μὴ ἀνακατεύεσαι μαζί μου.

Κερασιά. (κλωνάρι κι' ἄνθος). "Έχεις καλὴ ἀνατροφή.

Κερασιά. (κλωνάρι με κεράσια). Ζήτησε ἀλλοῦ τὴν εὐτυχία σου. Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκεῖνος (ἢ ἐκείνη) πὺ θέλεις.

Κισσός. Ἐπιθυμῶ μιὰ συνάντησι μαζί σου. Ὅρισέ μου τὴν ὥρα.

Κολοκυθιά. Εἶσαι πολὺ βάρβαρος καὶ σε ἀποστρέφομαι.

Κρῖνος (λευκός). Μὴ πιστεύεις στὶς συκοφαντίες. Εἶναι εἰλικρινής. Κόκκινος. Ἡ πρώτη μου ἀγάπη εἶσαι ἐσύ. Θὰ εἶσαι καὶ ἡ τελευταία. Κίτρινος : Δὲν δίνω πίστι στὸν ἔρωτά σου.

Κυπαρίσι. Ἡ ἄρνησί σου με ἔκαμε μελαγχολικόν.

Λαγουδάκι. Εἶσαι ἀθῶος καὶ εἰλικρινής.

Λάπατα. "Αδικὰ χάνεις τὸν καιρό σου. Δὲν θὰ με παρασύρης.

Λεβάντα. Δέχομαι τὸ ραντεβού.

Λειρί. Ἐξομολόγησις ἔρωτος.

Λεμονιά (ἄνθος). Φανέρωμα ἔρωτος : Κλωνάρι : Θὰ συναντηθοῦμε κάπου. Φύλλα λεμονιάς. Ἄνησυχῶ πολὺ ὅταν δὲν σὲ βλέπω.

Λευκάνθεμο. Μ' ἀγαπᾶς ; Πόσο εἶμαι εὐτυχής.

Λευκή (μελανόχρους). Τὴν 1ην ὥραν τῆς νυκτός.

Λευκή (ἡ τρέμουσα). Μὲ κοροϊδεύεις ἐνῶ ἐγὼ σὲ λατρεύω.

Λεύκη. Λινάρι. Ἐλπίζω μὲ τὸν καιρὸ νὰ μαλακώσῃ ἡ καρδιά σου.

Λινάρι. Θὰ σ' εὐεργετήσω.

Λούπινα. Πάντοτε φέρνεις ἀντιρρήσεις ἄδικα.

Λιγαριά. Ζῶ ζωὴ χωρὶς ἔρωτα γιὰ σένα καὶ μόνον.

Λουῖζα. Τὸ βράδυ σὲ περιμένω.

Λυκίσκος. Εἶσαι πολὺ ἄδικος.

Μ

Μαϊδανός. Ἄγαπῶ τίς διασκεδάσεις.

Μαντζουράνα. Νοιώθω γιὰ σένα μεγάλη συμπάθεια.

Μανδραγόρας. Γιατί εἶσαι ἀδύνατη; Τί σοῦ συμβαίνει;

Μανιτάρι. Μ' ἀπαγόρευσαν νὰ σὲ βλέπω.

Μάραθον. Ἔχεις δύναμι καὶ θέλησι.

Μαρούλι. Δὲν μὲ νοιάζει. Δὲν σ' ἀγαπῶ.

Μελισσοβότανο. Σὲ ἔχουν περιορίσει πολὺ.

Μελισσόχορτο. Σ' ἀγαπῶ πολὺ μὰ φοβοῦμαι πὼς δὲν μοῦ εἶσαι πιστή.

Μενεξιές (εὐώδης). Εἶσαι σεμνή καὶ μοῦ ἀρέσεις. Λευ-

κός : σὲ προτιμῶ γιὰ γυναίκα μου. Τρίχρωμος : Θυμήσου τὴν ὑπόσχεσι πού μοῦ ἔδωσες. Μενεξές μὲ φύλλα. Δὲν ἔχω τὴν τόλμη νὰ σοῦ φανερώσω τὸν ἔρωτά μου.

Μηλιά (ἄνθος). Εἶσαι ἀξιαγάπητη. Σὲ προτιμῶ.

Μηλιά (κλωνάρι). Δὲν εἶσαι εἰλικρινής κι' ὅμως σ' ἀγαπῶ. Καρπός μηλιάς : Εἶσαι ἢ πιὸ ὁμορφὴ ἀπ' ὅλες.

Μή μου ἄπτου. Πολὺ διστάζω.

Μολόχα. Εἶμαι ἀδύνατη ἔτσι καὶ κίτρινη γιὰτι εἶχα ἀρρωστήση.

Μπιζέλι. Μὲ διαβάλλουν. Μὴ δίνεις σημασία.

Μυρσίνη (ἄνθος). Τὸ ξεύρεις πὼς σ' ἀγαπῶ ἀπὸ πολὺ καιρό. Κλωνάρι : Σ' ἀγαπῶ πιστά.

N

Νάρκισσος (κόκκινος). Λυώνω ἀπὸ ἔρωτα γιὰ σένα.

Νάρκισσος (κίτρινος). Γιὰτι μὲ πρόσβαλες ἄδικα ;

Νεραντζιά (ἄνθος). Εἶμαι ἔτοιμος νὰ κάνω ὅτι θελήσης.

Νεραντζιά (κλωνάρι). Θὰ σὲ κλέψω. Δὲν ἀντέχω πιά.

Νεράντζι (καρπός). "Ἐχω ἐμπιστοσύνη στὰ αἰσθήματά σου. Μὴ ἀμφιβάλλης.

Ντάλια (ιδὲ στὴ λέξι Δάδια).

Ξηρὰ φύλλα. Εἶμαι ἀπογοητευμένος.

Ξυνήθρα. Δὲν εἶσαι ἄξια γιὰ μένα. Κύτταξε ἄλλοῦ.

O

"Οα. Εἶσαι πολὺ σεμνή.

'Οξυά. Εἶσαι ἀνίκανος καὶ γεμάτος ἐλαττώματα.

Π

Παπαρούνα. Σέ είδα στο όνειρό μου.

Πασχαλιά. Είσαι ή πρώτη που μ' έκανες να χτυπήση ή καρδιά μου.

Πατάτα (άνθος) βλέπε γεώμηλα.

Πεντάφυλλο. Είσαι ή πραγματική μου αγάπη.

Πεῦκο. Πρέπει να κάνης ότι θα σου πώ για να επί-
τύχη ό σκοπός μας.

Πήγανος. Δέν ήρθα στο ραντεβου από άνωτέρα βία.

Πιπεριά. Σέ περιμένω στο σπίτι της φίλης σου.

Πλάτανος. Στάς δύο τά μεσάνυκτα.

Πορτοκαλιά. Άπό τώρα πολύ άραιά θα βλεπόμαστε.

Πράσσο. Θυμώνεις εύκολα και δέν μ' άρέσει.

Ρ

Ροδάκινο. Είσαι πολύ άπλη και σεμνή. Μ' άρέσεις.

Ροδακινιά (κλωνάρι). "Έχεις ώραϊα μάτια.

Ροδακινιά (καρπός). "Έχεις κοραλλένια χείλη.

Ρόκα. Δέν τό θέλει ή μητέρα σου

Ροδιά (καρπός). Θα ένωθοιμε όριστικώς.

Σ

Σαλίγκαρος (φυτό). Γιατί είσαι ψυχρή άπέναντί μου.

Στάχυ (άπό σάρι.) "Έχεις όλα τά χαρίσματα για να εύτυχήσης στην αγάπη.

Σφερδούκλι. Μέχρι νά πεθάνω θά πονῶ γιά σένα.
Σχοῖνος. Θά σοῦ στείλω προξενειά.

Τ

Τριανταφυλλιά. Κράτα τὸ μυστικό.

Τριαντάφυλλο (λευκό). Σοῦ εἶμαι ειλικρινής. Μὴν ἔχεις καμμιά ὑποψία.

Τριαντάφυλλο (κόκκινο). Ἔχω μεγάλο ἔρωτα γιά σένα.

Τριαντάφυλλο (άσπροκόκκινο). Ἔχεις ὠραία κορμοστασιά καὶ βάδισμα. (Κίτρινο) δὲν κρατᾶς πίστι στὴν ἀγάπη.

Τριαντάφυλλο (βαθύχρωμο). Σὲ βλέπω καὶ μεθῶ ἀπὸ τὴν ὁμορφιά σου.

Τριαντάφυλλο (μὲ 100 φύλλα). Ἔχεις πολλὰ χαρίσματα.

Τριαντάφυλλο μὲ μικρὰ φύλλα. Δὲν σ' ἀποφεύγω.

Τριαντάφυλλο (μίσχος). Κατήνητες πολὺ παράξενος μὲ τίς ἰδιοτροπίες σου.

Τριαντάφυλλο (κάλυξ). Δὲν θέλω νά ξέρω τὸν ἔρωτά σου.

Τριφύλλι. Νά ἔχης ἐλπίδες.

Τσουκνίδα. Σ' ἀρέσει νά μὲ πειράζης.

Υ

Ύακινθος (μὲ ἓνα ἄνθος). Ἐπιθυμῶ νά σε πάρω γυναῖκα μου.

Ύακινθος (μὲ πολλὰ ἄνθη). Θέλουν νά μὲ δώσουν σὲ ἄλλον (ἢ ἄλλην).

Φ

Φασκομηλιά. Δέν μπορῶ νά κάνω χωρίς ἐσένα.

Φράουλα (κλωνάρι). Εἶσαι ειλικρινῆς ἀλλά καί ψυχρός.

Φραγκοσυνκιά. Σοῦ φέρθηκα ἄσχημα γιατί μέ κοροϊδεύεις.

Χ

Χαμόμηλο. Δέν κρατᾶς τὴν ὑπόσχεσί σου.

Χλόη. Γιατί δέν ἦρθες τὴν ὥρα ποὺ εἶπαμε.

Χρυσάνθεμο. Ὑποφέρω ὅταν σέ βλέπω στενοχωρημένο.

Ω

Ὁρολόγι. Σ' ἔχω πάντα στὴ σκέψη μου.

